መጀመሪያይቱ የሐዋርያው የጴጥሮስ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩፤፪፤ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ጴጥሮስ ፥ እግዚአብሔር
አብ አስቀድሞ እንዳወቃቸው በመንፈስም እንደሚቀ
ደሱ ፥ ይታዘዙና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይረጩ ዘንድ
ለተመረጡት በጳንጦስና በገላትያ በቀጰዶቅያም በእስ
ያም በቢታንያም ለተበተኑ መጻተኞች ፤
ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ ።
፫- ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ ለሕያው ተስ
፭፤ ፋና ለማይጠፋ ፥ እድፈትም ለሌለበት ፥ ለማያልፍም
ርስት እንደ ምሕረቱ ብዛት ሁለተኛ የወለደን የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ ፤ ይህም ርስት
በመጨረሻው ዘመን ይገለጥ ዘንድ ለተዘጋጀ መዳን በእ
ምነት በእግዚአብሔር ኃይል ለተጠበቃችሁ ለእናንተ
፮፤፯፤ በሰማይ ቀርቶላችኋል ። በዚህም እጅግ ደስ ይላችኋል ፥
ነገር ግን በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ
አብልጦ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ ፥ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ሲገለጥ ፥ ለምስጋናና ለክብር ለውዳሴም ይገኝ
ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና
፰፤፱፤ አዝናችኋል ። እርሱንም ሳታዩት ትወዱታላችሁ ፤ አሁ
ንም ምንም ባታዩት በእርሱ አምናችሁ ፥ የእምነታችሁን
ፍጻሜ እርሱም የነፍሳችሁን መዳን እየተቀበላችሁ ፥ በማይ
ነገርና ክብር በሞላበት ሐሤት ደስ ይላችኋል ።
፲፤ ለእናንተም ስለሚሰጠው ጸጋ ትንቢት የተናገሩት ነቢ
፲፩፤ ያት ስለዚህ መዳን ተግተው እየፈለጉ መረመሩት ፤ በእ
ነርሱም የነበረ የክርስቶስ መንፈስ ፥ ስለ ክርስቶስ መከራ
ከእርሱም በኋላ ስለሚመጣው ክብር አስቀድሞ እየመሰ
ከረ ፥ በምን ወይም እንዴት ባለ ዘመን እንዳመለከተ
፲፪፤ ይመረምሩ ነበር ። ለእነርሱም ከሰማይ በተላከ በመንፈስ
ቅዱስ ወንጌልን የሰበኩላችሁ ሰዎች አሁን ባወሩላችሁ
ነገር እናንተን እንጂ ራሳቸውን እንዳላገለገሉ ተገለጠላ

ቸው ፤ ይህንም ነገር መላእክቱ ሊመለከቱ ይመኛሉ ።
ስለዚህ የልቡናችሁን ወገብ ታጥቃችሁና በመጠን ፲፫፤
ኖራችሁ ፥ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ የምታገኙትን ጸጋ
ፈጽማችሁ ተስፋ አድርጉ ። እንደሚታዘዙ ልጆች ባለማ ፲፬፤
ወቃችሁ አስቀድሞ የኖራችሁበትን ምኞት አትከተሉ ።
ዳሩ ግን ፥ እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለ ፲፭-
ተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደ ሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአ ፲፮፤
ችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ ። ለሰው ፊትም ሳያደላ በእያንዳ ፲፯፤
ንዱ ላይ እንደ ሥራው የሚፈርደውን አባት ብላችሁ ብት
ጠሩ በእንግድነታችሁ ዘመን በፍርሃት ኑሩ ። ከአባቶቻ ፲፰-
ችሁ ከወረሳችሁት ከከንቱ ኑሮአችሁ በሚያልፍ ነገር ፲፱፤
በብር ወይም በወርቅ ሳይሆን ፥ ነውርና እድፍ እንደ
ሌለው እንደ በግ ደም በክቡር የክርስቶስ ደም እንደ ተዋ
ጃችሁ ታውቃላችሁ ። ዓለም ሳይፈጠር እንኳ አስቀድሞ ፳-
ታወቀ ፥ ነገር ግን እምነታችሁና ተስፋችሁ በእግዚአብ ፳፩፤
ሔር ይሆን ዘንድ ፥ ከሙታን ባስነሣው ክብርንም በሰ
ጠው በእግዚአብሔር በእርሱ ስለምታምኑ ስለ እናንተ
በዘመኑ መጨረሻ ተገለጠ ።
ለእውነት እየታዘዛችሁ ግብዝነት ለሌለበት ለወንድ ፳፪፤
ማማች መዋደድ ነፍሳችሁን እንጽታችሁ እርስ በርሳችሁ
ከልባችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ ። ዳግመኛ የተወለዳች ፳፫፤
ሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም ፤ በሕያውና ለዘላለም በሚ
ኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ ።
ሥጋ ሁሉ እንደ ሣር ክብሩም ሁሉ እንደ ሣር አበባ ፳፬፤
ነውና ፤ ሣሩ ይጠወልጋል አበባውም ይረግፋል ፤
የጌታ ቃል ግን ለዘላለም ይኖራል ። ፳፭፤
በወንጌልም የተሰበከላችሁ ቃል ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

እንግዲህ ክፋትን ሁሉ ተንኰልንም ሁሉ ግብዝነት ፩ ፤
ንም ቅንዓትንም ሐሜትንም ሁሉ አስወግዳችሁ ፥ ጌታ ፪፤፫፤

ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደ ሆነ ፥ ለመዳን በእርሱ እን
ድታድጉ አሁን እንደ ተወለዱ ሕፃናት ተንኰል የሌለበ
ትን የቃልን ወተት ተመኙ ።
፬ በሰውም ወደ ተጣለ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ወደ
ተመረጠና ክቡር ወደ ሆነው ወደ ሕያው ድንጋይ ወደ
፭ እርሱ እየቀረባችሁ ፥ እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋ
ዮች ሆናችሁ ፥ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ደስ
የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን
ካህናት እንድትሆኑ መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ ።
፮ በመጽሐፍ ፦
እነሆ ፥ የተመረጠና የከበረን የማዕዘን ራስ ድንጋይ
በጽዮን አኖራለሁ በእርሱም የሚያምን አያፍርም
፯ ተብሎ ተጽፎአልና ። እንግዲህ ክብሩ ለእናንተ ለምታ
ምኑት ነው ፤ ለማያምኑ ግን አናጢዎች የጣሉት ድንጋይ
፰ እርሱ የማዕዘን ራስ የዕንቅፋትም ድንጋይ የማሰናከያም
ዓለት ሆነ ፤ የማያምኑ ስለ ሆኑ በቃሉ ይሰናከሉበታልና ፤
ለዚህ ደግሞ የተመደቡ ናቸው ።
፱ እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራች
ሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ ፥
የንጉሥ ካህናት ፥ ቅዱስ ሕዝብ ፥ ለርስቱ የተለየ ወገን
፲ ናችሁ ፤ እናንተ ቀድሞ ወገን አልነበራችሁም አሁን ግን
የእግዚአብሔር ወገን ናችሁ ፤ እናንተ ምሕረት ያገኛችሁ
አልነበራችሁም አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል ።
፲፩ ወዳጆች ሆይ ፥ ነፍስን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት ትርቁ
ዘንድ እንግዶችና መጻተኞች እንደ መሆናችሁ እለምናች
፲፪ ኋለሁ ፤ ስለሚመለከቱት ስለ መልካም ሥራችሁ ፥ ክፉ
እንደምታደርጉ በዚያ እናንተን በሚያሙበት ነገር ፥ በሚ
ጐበኝበት ቀን እግዚአብሔርን ያከብሩት ዘንድ በአሕዛብ
መካከል ኑሮአችሁ መልካም ይሁን ።
፲፫ ስለ ጌታ ብላችሁ ለሰው ሥርዓት ሁሉ ተገዙ ፤ ለንጉ
፲፬ ሥም ቢሆን ፥ ከሁሉ በላይ ነውና ፤ ለመኳንንትም ቢሆን ፥

ክፉ የሚያደርጉትን ለመቅጣት በጎም የሚያደርጉትን ለማ
መስገን ከእርሱ ተልከዋልና ተገዙ ። በጎ እያደረጋችሁ ፥ ፲፭
የማያውቁትን ሞኞች ዝም ታሰኙ ዘንድ እንዲህ የእግዚ
አብሔር ፈቃድ ነውና ፤ አርነት ወጥታችሁ እንደ እግዚ ፲፮
አብሔር ባሪያዎች ሁኑ እንጂ ያ አርነት ለክፋት መሸፈኛ
እንዲሆን አታድርጉ ። ሁሉን አክብሩ ፤ ወንድሞችን ፲፯
ውደዱ ፥ እግዚአብሔርን ፍሩ ፥ ንጉሥን አክብሩ ።
ሎሌዎች ሆይ ፥ ለበጎዎችና ለገሮች ጌቶቻችሁ ብቻ ፲፰
ሳይሆን ለጠማሞች ደግሞ በፍርሃት ሁሉ ተገዙ ። በግፍ ፲፱
መከራን የሚቀበል ሰው እግዚአብሔርን እያሰበ ኀዘንን
ቢታገሥ ምስጋና ይገባዋልና ። ኃጢአት አድርጋችሁ ፳
ስትጐሰሙ ብትታገሡ ፥ ምን ክብር አለበት ? ነገር ግን
መልካም አድርጋችሁ መከራን ስትቀበሉ ብትታገሡ ፥
ይህ ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋና ይገባዋል ። የተ ፳፩
ጠራችሁለት ለዚህ ነውና ፤ ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን
እንድትከተሉ ምሳሌ ትቶላችሁ ስለ እናንተ መከራን
ተቀብሎአልና ። እርሱም ኃጢአት አላደረገም ፥ ተንኰ ፳፪
ልም በአፉ አልተገኘበትም ፤ ሲሰድቡት መልሶ አልተሳ ፳፫
ደበም መከራንም ሲቀበል አልዛተም ፥ ነገር ግን በጽድቅ
ለሚፈርደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ ፤ ለኃጢአት ሞተን ፳፬
ለጽድቅ እንድንኖር ፥ እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታች
ንን በእንጨት ላይ ተሸከመ ፤ በመገረፉ ቍስል ተፈወሳ
ችሁ ። እንደ በጎች ትቅበዘበዙ ነበርና ፥ አሁን ግን ወደ ፳፭
ነፍሳችሁ እረኛና ጠባቂ ተመልሳችኋል ።

[illegible] ፳፬

ምዕራፍ ፫ ።

እንዲሁም ፥ እናንተ ሚስቶች ሆይ ፥ ከባሎቻችሁ አን ፫፡፩
ዳንዱ ለትምህርት የማይታዘዙ ቢኖሩ ፥ በፍርሃት ያለውን

ንጼሑን ኑሮአችሁን እየተመለከቱ ያለ ትምህርት በሚስ
፪ ፤ ቶቻቸው ኑሮ እንዲገኙ ተገዙላቸው ። ለእናንተም ጠጕርን
በመሸረብና ወርቅን በማንጠልጠል ወይም ልብስን በመ
፫ ፤ ጐናጸፍ በውጭ የሆነ ሽልማት አይሁንላችሁ ፤ ነገር ግን
በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ የዋህና ዝግ
ተኛ መንፈስ ያለውን የማይጠፋውን ልብስ ለብሶ የተሰ
፬ ፤ ወረ የልብ ሰው ይሁንላችሁ ። እንዲህ በቀድሞ ዘመን
በእግዚአብሔር ተስፋ ያደረጉት ቅዱሳት ሴቶች ደግሞ
፭ ፤ ለባሎቻቸው ሲገዙ ተሸልመው ነበርና ፤ እንዲሁም ሣራ
ለአብርሃም ፦ ጌታ ብላ እየጠራችው ታዘዘችለት ፤ እና
ንተም ከሚያስደነግጥ ነገር አንዳች እንኳ ሳትፈሩ መል
ካም ብታደርጉ ልጆችዋ ናችሁ ።
፮ ፤ እንዲሁም ፤ እናንተ ባሎች ሆይ ፤ ደካማ ፍጥረት ስለ
ሆኑ ከሚስቶቻችሁ ጋር በማስተዋል አብራችሁ ኑሩ ፤
ጸሎታችሁ እንዳይከለከል ፤ አብረው ደግሞ የሕይወትን
ጸጋ እንደሚወርሱ አድርጋችሁ አክብሩአቸው ።
፯ ፤ በመጨረሻው ሁላችሁ በአንድ ልብ ሁኑ ፤ ያሌላው
መከራ ለእናንተ እንደሚሆን አድርጉ ፤ እንደ ወንድሞች
፰ ፤ ተዋደዱ ፤ ርኅሩኆችና ትሑታን ሁኑ ፤ ክፉን በክፉ ፈንታ
ወይም ስድብን በስድብ ፈንታ አትመልሱ በዚህ ፈንታ
ባርኩ እንጂ ፤ በረከትን ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋልና ።
፱ ፤ ሕይወትን ሊወድ መልካሞችንም ቀኖች ሊያይ የሚ
ፈልግ ሰው ፤ መላሱን ከክፉ ከንፈሮቹንም ተንኰ
፲ ፤ ልን ከመናገር ይከልክል ፤ ከክፉ ፈቀቅ ይበል ፤
፲፩ ፤ መልካምንም ያድርግ ፤ ሰላምን ይሻ ይከተለውም ፤
፲፪ ፤ የጌታ ዓይኖች ወደ ጻድቃን ናቸውና ፤ ጆሮዎቹም
ለጸሎታቸው ተከፍተዋል ፤ የጌታ ፊት ግን ክፉ
ነገርን በሚያደርጉ ላይ ነው ።
፲፫ ፤ በጎንም ለማድረግ ብትቀኑ የሚያስጨንቃችሁ ማን
፲፬ ፤ ነው ? ነገር ግን ስለ ጽድቅ እንኳ መከራን ብትቀበሉ
ብፁዓን ናችሁ ። ማስፈራራታቸውንም አትፍሩ አትናወ

ጡም ፤ ዳሩ ግን ጌታን እርሱም ክርስቶስ በልባችሁ ቀድ ፲፭ ፤
ሱት ። በእናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቁአ
ችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ ፤
ነገር ግን በየዋህነትና በፍርሃት ይሁን ። በክርስቶስ ያለ ፲፮ ፤
ውን መልካሙን ኑሮአችሁን የሚሳደቡ ሰዎች ክፉን
እንደምታደርጉ በሚያሙበት ነገር እንዲያፍሩ በጎ ሕሊና
ይኑራችሁ ። የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲህ ቢሆን ፤ ክፉ ፲፯ ፤
ስለ ማድረግ ሳይሆን በጎ ስለ ማድረግ መከራን ብትቀበሉ
ይሻላችኋልና ። ክርስቶስ ደግሞ ወደ እግዚአብሔር እን ፲፰ ፤
ዲያቀርበን እርሱ ጻድቅ ሆኖ ስለ ዓመፀኞች አንድ ጊዜ
በኃጢአት ምክንያት ሞቶአልና ፤ በሥጋ ሞተ በመንፈስ
ግን ሕያው ሆነ ፤ በእርሱም ደግሞ ሄዶ በወኅኒ ለነበሩ ፲፱ ፤
ነፍሳት ሰበከላቸው ፤ ጥቂቶች ማለት ስምንት ነፍስ በውኃ ፳ ፤
የዳኑበት መርከብ ሲዘጋጅ ፤ የእግዚአብሔር ትዕግሥት
በኖኅ ዘመን በቆየ ጊዜ ቀድሞ አልታዘዙም ። ይህም ፳፩ ፤
ውኃ ደግሞ ማለት ጥምቀት ምሳሌው ሆኖ አሁን ያድነ
ናል ፤ የሰውነትን እድፍ ማስወገድ አይደለም ፤ ለእግዚአ
ብሔር የበጎ ሕሊና ልመና ነው እንጂ ፤ ይህም በኢየሱስ
ክርስቶስ ትንሣኤ ነው ፤ እርሱም መላእክትና ሥልጣናት ፳፪ ፤
ኃይላትም ከተገዙለት በኋላ ወደ ሰማይ ሄዶ በእግዚአብ
ሔር ቀኝ አለ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክርስቶስም በሥጋ ስለ እኛ መከራን ስለ ተቀበለ ፤ ከእ ፩ ፤ ፪ ፤
ንግዲህ ወዲህ በሥጋ ልትኖሩ በቀረላችሁ ዘመን እንደ
እግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ እንደ ሰው ምኞት እንዳት
ኖሩ ፤ እናንተ ደግሞ ያን አሳብ እንደ ዕቃ ጦር አድርጋ
ችሁ ያዙት ፤ በሥጋ መከራን የተቀበለ ኃጢአትን ትቶ
አልና ። የአሕዛብን ፈቃድ ያደረጋችሁበት በመዳራትና ፫ ፤
በሥጋ ምኞትም በስካርም በዘፈንም ያለ ልክም በመጠ
ጣት ነውርም ባለበት በጣዖት ማምለክ የተመላለሳችሁ

፫ በት ያለፈው ዘመን ይበቃልና ። በዚህም ነገር ወደዚያ
መዳራት ብዛት ከእነርሱ ጋር ስለማትሮጡ እየተሳደቡ
፬ ይደነቃሉ ፤ ግን እነርሱ በሕያዋንና በሙታን ላይ ሊፈርድ
፭ ለተዘጋጀው መልስ ይሰጣሉ ። እንደ ሰዎች በሥጋ እንዲ
ፈረድባቸው በመንፈስ ግን እንደ እግዚአብሔር እንዲ
ኖሩ ስለዚህ ምክንያት ወንጌል ለሙታን ደግሞ ተሰብኮ
ላቸው ነበርና ።
፯ ዳሩ ግን የነገር ሁሉ መጨረሻ ቀርቦአል ። እንግዲህ
እንደ ባለ አእምሮ አስቡ ፣ ትጸልዩም ዘንድ በመጠን ኑሩ ፤
፰ ፍቅር የኃጢአትን ብዛት ይሸፍናልና ከሁሉ በፊት እርስ
፱ በርሳችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ ። ያለ ማንጐራጐር እርስ
፲ በርሳችሁ እንግድነትን ተቀባበሉ ፤ ልዩ ልዩን የእግዚአ
ብሔርን ጸጋ ደጋግ መጋቢዎች እንደ መሆናችሁ ፣ እያን
ዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚ
፲፩ ያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ ፤ ማንም ሰው የሚና
ገር ቢሆን ፣ እንደ እግዚአብሔር ቃል ይናገር ፤ የሚያገለ
ግልም ቢሆን ፣ እግዚአብሔር በሚሰጠኝ ኃይል ነው ብሎ
ያገልግል ፤ ክብርና ሥልጣን እስከ ዘላለም ድረስ ለእርሱ
በሚሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እግዚአብሔር በነ
ገር ሁሉ ይከብር ዘንድ ፤ አሜን ።
፲፪ ወዳጆች ሆይ ፥ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትና
ችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደ መጣባችሁ
፲፫ አትደነቁ ፤ ነገር ግን ክብሩ ሲገለጥ ደግሞ ሐሤት እያደረ
ጋችሁ ደስ እንዲላችሁ ፣ በክርስቶስ መከራ በምትካፈሉ
፲፬ በት ልክ ደስ ይበላችሁ ። ስለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ
የክብር መንፈስ የእግዚአብሔርም መንፈስ በእናንተ ላይ
፲፭ ያርፋልና ብፁዓን ናችሁ ። ከእናንተ ማንም ነፍሰ ገዳይ
ወይም ሌባ ወይም ክፉ አድራጊ እንደሚሆን ወይም በሌ
፲፮ ሎች ጉዳይ እንደሚገባ ሆኖ መከራን አይቀበል ፤ ክርስ
ቲያን እንደሚሆን ግን መከራን ቢቀበል ስለዚህ ስም እግ
፲፯ ዚአብሔርን ያመስግን እንጂ አይፈር ። ፍርድ ከእግዚአ

ብሔር ቤት ተነሥቶ የሚጀመርበት ጊዜ ደርሶአልና ፤
አስቀድሞም በእኛ የሚጀመር ከሆነ ለእግዚአብሔር
ወንጌል የማይታዘዙ መጨረሻቸው ምን ይሆን ? ጻድ ፲፰
ቅም በጭንቅ የሚድን ከሆነ ዓመፀኛውና ኃጢአተኛው
ወዴት ይታይ ዘንድ አለው ? ስለዚህ ደግሞ እንደ እግዚአ ፲፱
ብሔር ፈቃድ መከራን የሚቀበሉ ፣ መልካምን እያደረጉ
ነፍሳቸውን ለታመነ ፈጣሪ አደራ ይስጡ ።

ምዕራፍ ፭ ።

እንግዲህ እኔ ፣ ከእነርሱ ጋር ሽማግሌ የክርስቶስም ፩
መከራ ምስክር ደግሞም ሊገለጥ ካለው ክብር ተካፋይ
የሆንሁ ፣ በመካከላችሁ ያሉትን ሽማግሌዎች እመክራ
ቸዋለሁ ፤ በእናንተ ዘንድ ያለውን የእግዚአብሔርን መንጋ ፪
ጠብቁ ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በውድ እንጂ በግድ
ሳይሆን ፣ በበጎ ፈቃድ እንጂ መጥፎውን ረብ በመመኘት
ሳይሆን ጐብኙት ፤ ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ እንጂ ማኅበር ፫
ቻችሁን በኃይል አትግዙ ፤ የእረኞችም አለቃ በሚገለጥ ፬
በት ጊዜ የማያልፈውን የክብርን አክሊል ትቀበላላችሁ ።
እንዲሁም ፣ ጐበዞች ሆይ ፣ ለሽማግሌዎች ተገዙ ፤ ሁላች ፭
ሁም እርስ በርሳችሁ እየተዋረዳችሁ ትሕትናን እንደ
ልብስ ታጠቁ ፣ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማ
ልና ፣ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል ።
እንግዲህ በጊዜው ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከኃይለኛው ፮
ከእግዚአብሔር እጅ በታች ራሳችሁን አዋርዱ ፤ እርሱ ፯
ስለ እናንተ ያስባልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ
ላይ ጣሉት ። በመጠን ኑሩ ንቁም ፣ ባላጋራችሁ ዲያብ ፰
ሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሣ አንበሳ ይዞራልና ፤
በዓለም ያሉት ወንድሞቻችሁ ያን መከራ በሙሉ እንዲ ፱
ቀበሉ እያወቃችሁ በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት ።
በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ፲
ሁሉ አምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራን ከተቀበላችሁ በኋላ

ራሱ ፍጹማን ያደርጋችኋል ያጸናችሁማል ያበረታችሁ
፲፩ ማል ። ለእርሱ ክብርና ኃይል እስከ ዘላለም ድረስ ይሁን ፤
አሜን ።
፲፪ እየመከርኋችሁና የምትቆሙበት ጸጋ እውነተኛ የእግ
ዚአብሔር ጸጋ እንድትሆን እየመሰከርሁላችሁ ፥ የታመነ
ወንድም እንደ ሆነ በቈጠርሁት በስልዋኖስ እጅ በአጭሩ
፲፫ ጽፌላችኋለሁ ። ከእናንተ ጋር ተመርጣ በባቢሎን ያለች
ቤተ ክርስቲያን ልጄም ማርቆስ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ።
፲፬ በፍቅር አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ ።
በክርስቶስ ላላችሁ ለሁላችሁ ሰላም ይሁን ። አሜን ።

ሁለተኛይቱ የሐዋርያው የጴጥሮስ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያና ሐዋርያ የሆነ ስምዖን ጴጥሮስ ፥ ፩
በአምላካችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ
ካገኘነው ጋር የተካከለ የክብር እምነትን ላገኙ ፤
የመለኮቱ ኃይል ፥ በገዛ ክብሩና በበጎነቱ የጠራንን ፪፣፫
በማወቅ ፥ ለሕይወትና እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚ
ሆነውን ነገር ሁሉ ስለ ሰጠን ፥ በእግዚአብሔርና በጌታ
ችን በኢየሱስ እውቀት ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ ። ስለ ፬
ክፉ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት አምልጣችሁ ከመለኮት
ባሕርይ ተካፋዮች በተስፋ ቃል እንድትሆኑ ፥ በእነዚያ
ክብርና በጎነት የተከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተስፋን
ሰጠን ። ስለዚህም ምክንያት ትጋትን ሁሉ እያሳያችሁ ፭
በእምነታችሁ በጎነትን ጨምሩ ፥ በበጎነትም እውቀትን ፥
በእውቀትም ራስን መግዛት ፥ ራስንም በመግዛት መጽ ፮
ናትን ፥ በመጽናትም እግዚአብሔርን መምሰል ፥ እግዚአ ፯
ብሔርንም በመምሰል የወንድማማችን መዋደድ ፥ በወን
ድማማችም መዋደድ ፍቅርን ጨምሩ ። እነዚህ ነገሮች ፰
ለእናንተ ሆነው ቢበዙ ፥ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
እውቀት ሥራ ፈቶችና ፍሬ ቢሶች እንዳትሆኑ ያደርጉአ
ችኋልና ፤ እነዚህ ነገሮች የሌሉት ዕውር ነውና ፥ በቅር ፱
ብም ያለውን ብቻ ያያል ፥ የቀድሞውንም ኃጢአቱን መን
ጻት ረስቶአል ። ስለዚህ ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ መጠራታች ፲
ሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ ፤
እነዚህን ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሉምና ። እንዲሁ ወደ ፲፩
ዘላለሙ ወደ ጌታችንና መድኃኒታችን ወደ ኢየሱስ ክር
ስቶስ መንግሥት መግባት በሙላት ይሰጣችኋልና ።
ስለዚህ እነዚህን ነገሮች ምንም ብታውቁ በእናንተም ፲፪
ዘንድ ባለ እውነት ምንም ብትጸኑ ፥ ስለ እነዚህ ዘወትር
እንዳሳስባችሁ ቸል አልልም ። ሁልጊዜም በዚህ ማደሪያ ፲፫
ሳለሁ በማሳሰቤ ላነቃችሁ የሚገባኝ ይመስለኛል ፤ ጌታ ፲፬

ችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዳመለከተኝ ከዚህ ማደሪያዬ
፲፭ ፤ መለየቴ ፈጥኖ እንዲሆን አውቃለሁና ። ከመውጣቴም
በኋላ እነዚህን ነገሮች እንድታስቡ በየጊዜው ትችሉ ዘንድ
እተጋለሁ ።
፲፮ ፤ የእርሱን ግርማ አይተን እንጂ በብልሃት የተፈጠረ
ውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን
፲፯ ፤ ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ ። ከገናናው ክብር ፦
በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው የሚል ያ
ድምፅ በመጣለት ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርንና ምስ
፲፰ ፤ ጋናን ተቀብሎአልና ፤ እኛም በቅዱሱ ተራራ ከእርሱ ጋር
፲፱ ፤ ሳለን ይህን ድምፅ ከሰማይ ሲወርድ ሰማን ። ከእርሱም
ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን ፤ ምድርም እስ
ኪጠባ ድረስ የንጋትም ኮከብ በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ ፤
ሰው በጨለማ ስፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነ
ቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ ።
፳ ፤ ይህን በመጀመሪያ እወቁ ፤ በመጽሐፍ ያለውን ትንቢት
፳፩ ፤ ሁሉ ማንም ለገዛ ራሱ ሊተረጕም አልተፈቀደም ፤ ትን
ቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና ፤ ዳሩ ግን በእግዚ
አብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድ
ተው ተናገሩ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ፤ ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት ደግሞ በሕዝቡ መካከል
ነበሩ እንዲሁም በመካከላችሁ ደግሞ ሐሰተኞች አስተ
ማሪዎች ይሆናሉ ፤ እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ
ክደው የሚፈጥንን ጥፋት በራሳቸው ላይ እየሳቡ የሚያ
፪ ፤ ጠፋ ኑፋቄን አሾልከው ያገባሉ ፤ ብዙዎችም በመዳራታ
ቸው ይከተሉአቸዋል በእነርሱም ጠንቅ የእውነት መን
፫ ፤ ገድ ይሰደባል ። ገንዘብንም በመመኘት በተፈጠረ ነገር
ይረቡባችኋል ፤ ፍርዳቸውም ከጥንት ጀምሮ አይዘገይም
ጥፋታቸውም አያንቀላፋም ።

እግዚአብሔር ኃጢአትን ባደረጉ መላእክት ሳይራራ ፬ ፤
ላቸው ወደ ገሃነም ጥሎ በጨለማ ጕድጓድ ለፍርድ ሊጠ
በቁ አሳልፎ ከሰጣቸው ፤ ለቀደመውም ዓለም ሳይራራ ፭ ፤
ከሌሎች ሰባት ጋር ጽድቅን የሚሰብከውን ኖኅን አድና
በኃጢአተኞች ዓለም ላይ የጥፋትን ውኃ ካወረደ ፤ ኃጢአ ፮ ፤
ትንም ያደርጉ ዘንድ ላሉት ምሳሌ አድርጎ ከተማዎችን
ሰዶምንና ገሞራን አመድ እስኪሆኑ ድረስ አቃጥሎና ገል
ብጦ ከፈረደባቸው ፤ ጻድቅ ሎጥም በመካከላቸው ሲኖር ፯ ፥ ፰ ፤
እያየና እየሰማ ዕለት ዕለት በዓመፀኛ ሥራቸው ጻድቅ
ነፍሱን አስጨንቆ ነበርና በዓመፀኞች ሴሰኛ ኑሮ የተገፋ
ውን ያን ጻድቅ ካዳነ ፤ ጌታ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ፱ ፥ ፲ ፤
ትን ከፈተና እንዴት እንዲያድን ፤ በደለኞችንም ይልቁ
ንም በርኵስ ምኞት የሥጋን ፍትወት እየተከተሉ የሚመ
ላለሱትን ጌትነትንም የሚንቁትን እየቀጣቸው ለፍርድ
ቀን እንዴት እንዲጠብቅ ያውቃል ።
ደፋሮችና ኵሩዎች ሆነው ሥልጣን ያላቸውን ሲሳደቡ
አይንቀጠቀጡም ፤ ዳሩ ግን መላእክት በኃይልና በብር ፲፩ ፤
ታት ከእነርሱ ይልቅ ምንም ቢበልጡ በጌታ ፊት በእነ
ርሱ ላይ የስድብን ፍርድ አያመጡም ። እነዚህ ግን ለመ ፲፪ ፤
ጠመድና ለመጥፋት በፍጥረታቸው እንደ ተወለዱ አእ
ምሮ እንደሌላቸው እንስሶች ሆነው ፤ በማያውቁት ነገር
እየተሳደቡ በጥፋታቸው ይጠፋሉ ፤ የዓመፃቸውን ደመ ፲፫ ፤
ወዝ ይቀበላሉ ። በቀን ሲዘፍኑ እንደ ተድላ ይቈጥሩታል ፤
ነውረኞችና ርኵሳን ሆነው ከእናንተ ጋር ሲጋበዙ በፍ
ቅር ግብዣ ይዘፍናሉ ፤ ምንዝር የሞላባቸው ኃጢአትንም ፲፬
የማይተዉ ዓይኖች አሉአቸው ፤ የማይጸኑትን ነፍሳት
ያታልላሉ ፤ መመኘትን የለመደ ልብ አላቸው ፤ የተረ
ገሙ ናቸው ። ቅንን መንገድ ትተው ተሳሳቱ ፤ የባሶርን ፲፭ ፤
ልጅ የበለዓምን መንገድ ተከተሉ ፤ እርሱ የዓመፃን ደመ
ወዝ ወደደ ፤ ነገር ግን ስለ መተላለፉ ተዘለፈ ፤ ቃል የሌ ፲፮ ፤
ለው አህያ በሰው ቃል ተናግሮ የነቢዩን እብድነት አገደ።

፲፯ ፤ ድቅድቅ ጨለማ ለዘላለም የተጠበቀላቸው እነዚህ
ውኃ የሌለባቸው ምንጮች በዐውሎ ነፋስም የተነዱ ደመ
፲፰ ፤ ናዎች ናቸው ። ከንቱና ከመጠን ይልቅ ታላቅ የሆነውን
ቃል ይናገራሉና ፤ በስሕተትም ከሚኖሩት አሁን የሚያ
፲፱ ፤ መልጡትን በሥጋ ሴሰኛ ምኞት ያታልላሉ ። ራሳቸው የጥ
ፋት ባሪያዎች ሆነው ፥ አርነት ትወጣላችሁ እያሉ
ተስፋ ይሰጡአቸዋል ፤ ሰው ለተሸነፈበት ለእርሱ ተገ
፳ ፤ ዝቶ ባሪያ ነውና ። በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ እውቀት ከዓለም ርኵሰት ከመለጡ በኋላ
ዳግመኛ በእርስዋ ተጠላልፈው የተሸነፉ ቢሆኑ ፤ ከፊተ
ኛው ኑሮአቸው ይልቅ የኋለኛው የባሰ ሆኖባቸዋል ።
፳፩ ፤ አውቀዋት ከተሰጣቸው ከቅድስት ትእዛዝ ከመለሱ የጽ
፳፪ ፤ ድቅን መንገድ ባላወቋት በተሻላቸው ነበርና ። ውሻ ወደ
ትፋቱ ይመለሳል ፤ ደግሞ ፥ የታጠበች እርያ በጭቃ
ለመንከባለል ትመለሳለች እንደሚባል እውነተኞች ምሳሌ
ዎች ሆኖባቸዋል ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ፡ ፪ ወዳጆች ሆይ ፤ አሁን የምጽፍላችሁ መልእክት ይህች
ሁለተኛይቱ ናት ። በቅዱሳን ነቢያትም ቀድሞ የተነገረ
ውን ቃል በሐዋርያቶቻችሁም ያገኛችኋትን የጌታንና
የመድኃኒትን ትእዛዝ እንድታስቡ በሁለቱ እያሳሰብኋ
፫ ፤ ችሁ ቅን ልቡናችሁን አነቃቃለሁ ። በመጨረሻው ዘመን
እንደ ራሳቸው ምኞት የሚመላለሱ ዘባቾች በመዘበት
፬ ፤ እንዲመጡ ይህን በፊት እወቁ ፤ እነርሱም ፦ የመም
ጣቱ የተስፋ ቃል ወዴት ነው ? አባቶች ከሞቱበት ጊዜ ፤
ከፍጥረት መጀመሪያ ይዞ ሁሉ እንዳለ ይኖራልና ይላሉ ።
፭ ፤ ሰማያት ከጥንት ጀምረው ምድርም በእግዚአብሔር ቃል
ከውኃ ተጋጥማ በውኃ መካከል እንደ ነበሩ ወደው አ
፮ ፤ ስተውሉምና ፤ በዚህም ምክንያት ያን ጊዜ የነበረ ዓለም
፯ ፤ በውኃ ሰጥሞ ጠፋ ፤ አሁን ያሉ ሰማያትና ምድር ግን

እግዚአብሔርን የማያመልኩት ሰዎች እስከሚጠፉበት
እስከ ፍርድ ቀን ድረስ ተጠብቀው በዚያ ቃል ለእሳት
ቀርተዋል ።
እናንተ ግን ፤ ወዳጆች ሆይ ፤ በጌታ ዘንድ አንድ ቀን ፰ ፤
እንደ ሺህ ዓመት ፤ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን እንደ
ሆነ ይህን አንድ ነገር አትርሱ ። ለአንዳንዶች የሚዘገይ ፱ ፤
እንደሚመስላቸው ጌታ ስለ ተስፋ ቃሉ አይዘገይም ፤
ነገር ግን ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እን
ዳይጠፋ ወዶ ስለ እናንተ ይታገሣል ። የጌታው ቀን ግን ፲ ፤
እንደ ሌባ ሆኖ ይመጣል ፤ በዚያም ቀን ሰማያት በታላቅ
ድምፅ ያልፋሉ ፤ የሰማይም ፍጥረት በትልቅ ትኵሳት ይቀ
ልጣል ፤ ምድርም በእርስዋም ላይ የተደረገው ሁሉ ይቃ
ጠላል ።
ይህ ሁሉ እንዲህ የሚቀልጥ ከሆነ ፤ የእግዚአብሔርን ፲፩ ፡
ቀን መምጣት እየጠበቃችሁና እያስቸኰላችሁ ፤ በቅዱስ ፲፪ ፤
ኑሮ እግዚአብሔርንም በመምሰል እንደ ምን ልትሆኑ
ይገባችኋል ! ስለዚያ ቀን ሰማያት ተቃጥለው ይቀልጣሉ
የሰማይም ፍጥረት በትልቅ ትኵሳት ይፈታል ፤ ነገር ግን ፲፫ ፤
ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንደ
ተስፋ ቃሉ እንጠብቃለን ።
ስለዚህ ፤ ወዳጆች ሆይ ፤ ይህን እየጠበቃችሁ ያለ ነው ፲፬ ፤
ርና ያለ ነቀፋ ሆናችሁ በሰላም በእርሱ እንድትገኙ ትጉ ፤
የጌታችንም ትዕግሥት መዳናችሁ እንደ ሆነ ቍጠሩ ። ፲፭ ፤
እንዲሁም የተወደደው ወንድማችን ጳውሎስ ደግሞ እንደ
ተሰጠው ጥበብ መጠን ጻፈላችሁ ፤ በመልእክቱም ሁሉ ፲፮ ፤
ደግሞ እንደ ነገረ ስለዚህ ነገር ተናገረ ። በእነዚያ ዘንድ
ለማስተዋል የሚያስቸግር ነገር አለ ፤ ያልተማሩትና የማይ
ጸኑትም ሰዎች ሌሎችን መጻሕፍት እንደሚያጣምሙ
እነዚህን ደግሞ ለገዛ ጥፋታቸው ያጣምማሉ ። እንግዲህ ፲፯ ፤
እናንተ ፤ ወዳጆች ሆይ ፤ ይህን አስቀድማችሁ ስለምታ
ውቁ ፤ በዓመፀኞች ስሕተት ተስባችሁ ከራሳችሁ ጽናት

፲፰ ፤ እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ ፤ ነገር ግን በጌታችንና በመድኃ
ኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ ። ለእ
ርሱ አሁንም እስከ ዘላለምም ቀን ድረስ ክብር ይሁን ፤
አሜን ።

መጀመሪያይቱ የሐዋርያው የዮሐንስ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ስለ ሕይወት ቃል ከመጀመሪያው የነበረውንና የሰማ ፩ ፤
ነውን በዓይኖቻችንም ያየነውን የተመለከትነውንም እጆ
ቻችንም የዳሰሱትን እናወራለን ፤ ሕይወትም ተገለጠ ፪ ፤
አይተንማል እንመሰክርማለን ፤ ከአብ ዘንድ የነበረው
ንም ለእኛም የተገለጠውን የዘላለምን ሕይወት እናወራ
ላችኋለን ፤ እናንተ ደግሞ ከእኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራ ፫ ፤
ችሁ ያየነውንና የሰማነውን ለእናንተ ደግሞ እናወራላ
ችኋለን ። ኅብረታችንም ከአብ ጋር ከልጁም ከኢየሱስ
ክርስቶስ ጋር ነው ። ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን እን ፬ ፤
ጽፍላችኋለን ።

ከእርሱም የሰማናት ለእናንተም የምናወራላችሁ መል ፭ ፤
እክት ፥ እግዚአብሔር ብርሃን ነው ጨለማም በእርሱ
ዘንድ ከቶ የለም የምትል ይህች ናት ። ከእርሱ ጋር ኅብ ፮ ፤
ረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን እው
ነትንም አናደርግም ፤ ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ ፯ ፤
በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን ፤
የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻ
ናል ። ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን ፤ ፰ ፤
እውነትም በእኛ ውስጥ የለም ። በኃጢአታችን ብንና ፱ ፤
ዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመፃም ሁሉ ሊያነጻን
የታመነና ጻድቅ ነው ። ኃጢአትን አላደረግንም ብንል ፲ ፤
ሐሰተኛ እናደርገዋለን ቃሉም በእኛ ውስጥ የለም ።

ምዕራፍ ፪ ።

ልጆቼ ሆይ ፤ ኃጢአትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላች ፩ ፤
ኋለሁ ። ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ
አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ። እር ፪ ፤
ሱም የኃጢአታችን ማስተስረያ ነው ፤ ለኃጢአታችንም
ብቻ አይደለም ፤ ነገር ግን ለዓለም ሁሉ ኃጢአት እንጂ ።
ትእዛዙንም ብንጠብቅ በዚህ እንዳወቅነው እናው ፫ ፤

፬ ፤ ቃሉን ። አውቄዋለሁ የሚል ትእዛዛቱንም የማይጠብቅ
፭ ፤ ውሸተኛ ነው እውነትም በእርሱ ውስጥ የለም ። ቃሉን
ግን የሚጠብቅ ሁሉ በእርሱ የእግዚአብሔር ፍቅር በእው
ነት ተፈጽሞአል ። በእርሱ እንዳለን በዚህ እናውቃለን ፤
፮ ፤ በእርሱ እኖራለሁ የሚል እርሱ እንደ ተመላለሰ ራሱ
ደግሞ ሊመላለስ ይገባዋል ።
፯ ፤ ወንድሞች ሆይ ፥ ከመጀመሪያ የነበረቻችሁ አሮጌ
ትእዛዝ እንጂ የምጽፍላችሁ አዲስ ትእዛዝ አይደለችም ፤
፰ ፤ አሮጌይቱ ትእዛዝ የሰማችኋት ቃል ናት ። ዳግመኛ አዲስ
ትእዛዝን እጽፍላችኋለሁ ፤ ይህም ነገር በእርሱ በእናን
ተም እውነተኛ ነው ፤ ጨለማው ያልፋልና እውነተኛውም
፱ ፤ ብርሃን አሁን ይበራል ። በብርሃን አለሁ የሚል ወንድ
፲ ፤ ሙንም የሚጠላ እስከ አሁን በጨለማ አለ ። ወንድሙን
፲፩ ፤ የሚወድ በብርሃን ይኖራል ማሰናከያም የለበትም ፤ ወን
ድሙን የሚጠላ ግን በጨለማ አለ ፥ በጨለማም ይመላለ
ሳል ፥ የሚሄድበትንም አያውቅም ፤ ጨለማው ዓይኖቹን
አሳውሮታልና ።
፲፪ ፤ ልጆች ሆይ ፥ ኃጢአታችሁ ስለ ስሙ ተሰርዮላችኋልና
፲፫ ፤ እጽፍላችኋለሁ ። አባቶች ሆይ ፥ ከመጀመሪያ የነበረውን
አውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ ። ጐበዞች ሆይ ፥ ክፉውን
አሸንፋችኋልና እጽፍላችኋለሁ ። ልጆች ሆይ ፤ አብን
፲፬ ፤ አውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ ። አባቶች ሆይ ፥ ከመጀ
መሪያ የነበረውን አውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ ። ጐበዞች
ሆይ ፥ ብርቱዎች ስለ ሆናችሁ የእግዚአብሔርም ቃል በእና
ንተ ስለሚኖር ክፉውንም ስለ አሸነፋችሁ እጽፍላችኋለሁ ።
፲፭ ፡ ዓለምን ወይም በዓለም ያሉትን አትውደዱ ፤ በዓለም
፲፮ ፤ ያለው ሁሉ እርሱም የሥጋ ምኞትና የዓይን አምሮት ስለ
ገንዘብም መመካት ከዓለም ስለ ሆነ እንጂ ከአብ ስላል
ሆነ ፥ ማንም ዓለምን ቢወድ የአብ ፍቅር በእርሱ ውስጥ
፲፯ ፤ የለም ። ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ ፤ የእግዚአብሔርን
ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል ።

ልጆች ሆይ ፥ መጨረሻው ሰዓት ነው ፥ የክርስቶስም ፲፰ ፤
ተቃዋሚ ይመጣ ዘንድ እንደ ሰማችሁ አሁን እንኳ ብዙ
ዎች የክርስቶስ ተቃዋሚዎች ተነሥተዋል ፤ ስለዚህም
መጨረሻው ሰዓት እንደ ሆነ እናውቃለን ። ከእኛ ዘንድ ፲፱ ፤
ወጡ ፥ ዳሩ ግን ከእኛወገን አልነበሩም ፤ ከእኛ ወገንስ
ቢሆኑ ከእኛ ጋር ጸንተው በኖሩ ነበር ፤ ነገር ግን ሁሉ
ከእኛ ወገን እንዳልሆኑ ይገለጡ ዘንድ ወጡ ። እናንተም ፳ ፤
ከቅዱሱ ቅባት ተቀብላችኋል ፥ ሁሉንም ታውቃላችሁ ።
እውነትን የምታውቁ ስለ ሆናችሁ ፥ ውሸትም ሁሉ ከእ ፳፩ ፤
ውነት እንዳልሆነ ስለምታውቁ እንጂ እውነትን ስለማታ
ውቁ አልጽፍላችሁም ። ክርስቶስ አይደለም ብሎ ኢየሱ ፳፪ ፤
ስን ከሚክድ በቀር ውሸተኛው ማን ነው ፤ አብንና ወል
ድን የሚክድ ይህ የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው ። ወልድን ፳፫ ፤
የሚክድ ሁሉ አብ እንኳ የለውም ፤ በወልድ የሚታመን
አብ ደግሞ አለው ። እናንተስ ከመጀመሪያ የሰማችሁት ፳፬ ፤
በእናንተ ጸንቶ ይኑር ። ከመጀመሪያ የሰማችሁት በእናንተ
ቢኖር ፥ እናንተ ደግሞ በወልድና በአብ ትኖራላችሁ ።
እርሱም የሰጠን ተስፋ ይህ የዘላለም ሕይወት ነው ። ፳፭ ፤
ስለሚያስቱአችሁ ሰዎች ይህን ጽፌላችኋለሁ ። እና ፳፮ ፡
ንተስ ከእርሱ የተቀበላችሁት ቅባት በእናንተ ይኖራል ፥ ፳፯ ፤
ማንም ሊያስተምራችሁ አያስፈልጋችሁም ፤ ነገር ግን
የእርሱ ቅባት ስለ ሁሉ እንደሚያስተምራችሁ ፥ እውነተ
ኛም እንጂ ሆነ ውሸትም እንዳልሆነ ፥ እናንተንም እንዳስ
ተማራችሁ ፥ በእርሱ ኑሩ ።
አሁንም ፥ ልጆች ሆይ ፥ በሚገለጥበት ጊዜ እምነት ፳፰ ፤
እንዲሆንልን በመምጣቱም በእርሱ ፊት እንዳናፍር በእ
ርሱ ኑሩ ። ጻድቅ እንደ ሆነ ካወቃችሁ ጽድቅን የሚያደ ፳፱ ፤
ርግ ሁሉ ከእርሱ እንደ ተወለደ እወቁ ።

ምዕራፍ ፫ ።

የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ፩ ፤

ያለውን ፍቅር እንደ ሰጠን እዩ ፤ እንዲሁም ነን ። ስለዚህ
ምክንያት ዓለም እርሱን ስላላወቀው እኛን አያውቀንም ።
፪ ወዳጆች ሆይ ፥ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን ፤ ምንም
እንደምንሆን ገና አልተገለጠም ። ዳሩ ግን ቢገለጥ
እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናው
፫ ቃለን ። በእርሱም ይህን ተስፋ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ
ንጹሕ እንደ ሆነ ራሱን ያነጻል ።
፬ ኃጢአትን የሚያደርግ ሁሉ ዓመፅን ደግሞ ያደርጋል ፤
፭ ኃጢአትም ዓመፅ ነው ። እርሱም ኃጢአትን ሊያስወግድ
እንደ ተገለጠ ታውቃላችሁ ፤ በእርሱም ኃጢአት የለም ።
፮ በእርሱ የሚኖር ሁሉ ኃጢአትን አያደርግም ፤ ኃጢአትን
፯ የሚያደርግ ሁሉ አላየውም አላወቀውምም ። ልጆች ሆይ ፥
ማንም አያስታችሁ ፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ ጽድቅን
፰ የሚያደርግ ጻድቅ ነው ። ኃጢአትን የሚያደርግ ከዲያብ
ሎስ ነው ፤ ዲያብሎስ ከመጀመሪያ ኃጢአትን ያደርጋ
ልና ። ስለዚህ የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአ
፱ ብሔር ልጅ ተገለጠ ። ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ
ኃጢአትን አያደርግም ፤ ዘሩ በእርሱ ይኖራልና ፤ ከእግዚ
አብሔርም ተወልዶአልና ኃጢአትን ሊያደርግ አይች
፲ ልም ። የእግዚአብሔር ልጆችና የዲያብሎስ ልጆች በዚህ
የተገለጡ ናቸው ፤ ጽድቅን የማያደርግና ወንድሙን የማይ
ወድ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም ።
፲፩ ከመጀመሪያ የሰማችኋት መልእክት ፥ እርስ በርሳችን
፲፪ እንዋደድ የምትል ይህች ናትና ፤ ከክፉው እንደ ነበረ
ወንድሙንም እንደ ገደለ እንደ ቃየል አይደለም ፤ ስለ
ምንስ ገደለው ? የገዛ ሥራው ክፉ ፥ የወንድሙም ሥራ
፲፫ ጽድቅ ስለ ነበረ ነው ። ወንድሞች ሆይ ፥ ዓለም ቢጠላ
፲፬ ችሁ አትደነቁ ። እኛ ወንድሞችን የምንወድ ስለ ሆንን
ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገርን እናውቃለን ፤ ወንድ
፲፭ ሙን የማይወድ በሞት ይኖራል ። ወንድሙን የሚጠላ
ሁሉ ነፍሰ ገዳይ ነው ፤ ነፍሰ ገዳይም የሆነ ሁሉ የዘላለም

ሕይወት በእርሱ እንዳይኖር ታውቃላችሁ ። እርሱ ስለ ፲፮
እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን አውቀ
ናል ፤ እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እን
ድንሰጥ ይገባናል ። ነገር ግን የዚህ ዓለም ገንዘብ ያለው ፥ ፲፯
ወንድሙም የሚያስፈልገው ሲያጣ አይቶ ያልራራለት
ማንም ቢሆን ፥ የእግዚአብሔር ፍቅር በእርሱ እንዴት
ይኖራል ? ልጆቼ ሆይ ፥ በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና ፲፰
በአንደበት አንዋደድ ።
ልባችንም በእኛ ላይ በሚፈርድበት ሁሉ ፥ ከእውነት ፲፱-
እንደ ሆንን በዚህ እናውቃለን በፊቱም ልባችንን እናሳር ፳
ፋለን ፤ እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና ሁሉ
ንም ያውቃል ። ወዳጆች ሆይ ፥ ልባችንስ ባይፈርድብን ፳፩
በእግዚአብሔር ዘንድ ድፍረት አለን ፤ ትእዛዙንም የም ፳፪
ንጠብቅና በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን የምናደርግ ስለ ሆንን
የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን ። ትእዛዙም ፳፫
ይህች ናት ፤ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናምን ዘንድ ፤
ትእዛዝንም እንደ ሰጠን እርስ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ ።
ትእዛዙንም የሚጠብቅ በእርሱ ይኖራል እርሱም ይኖርበ ፳፬
ታል ፤ በዚህም በእኛ እንዲኖር ከሰጠን ከመንፈሱ እና
ውቃለን ።

ምዕራፍ ፬ ።

ወዳጆች ሆይ ፥ መንፈስን ሁሉ አትመኑ ፥ ነገር ግን ፩
መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆኑ መርምሩ ፤
ብዙዎች ሐሰተኞች ነቢያት ወደ ዓለም ወጥተዋልና ።
የእግዚአብሔርን መንፈስ በዚህ ታውቃላችሁ ፤ ኢየሱስ ፪
ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የሚታመን መንፈስ ሁሉ
ከእግዚአብሔር ነው ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ እንደ ፫
መጣ የማይታመን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደ
ለም ፤ ይህም የክርስቶስ ተቃዋሚው መንፈስ ነው ፤
ይህም እንዲመጣ ሰምታችኋል ፤ አሁንም እንኳ በዓለም

፬ ፤ እለ ፥ ልጆች ሆይ ፤ እናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ አሸ
ንፋችኋቸውማል ፤ በዓለም ካለው ይልቅ በእናንተ ያለው
፭ ፤ ታላቅ ነውና ። እነርሱ ከዓለም ናቸው ፤ ስለዚህ ከዓለም
፮ ፤ የሆነውን ይናገራሉ ዓለሙም ይሰማቸዋል ። እኛ ከእግዚ
አብሔር ነን ፤ እግዚአብሔርን የሚያውቅ ይሰማናል ፤
ከእግዚአብሔር ያልሆነ አይሰማንም ። የእውነትን መን
ፈስና የስሕተትን መንፈስ በዚህ እናውቃለን ።
፯ ፤ ወዳጆች ሆይ ፤ ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለ ሆነ ፤ የሚ
ወደውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለ ተወለደ እግዚአብሔ
፰ ፤ ርንም ስለሚያውቅ ፤ እርስ በርሳችን እንዋደድ ። ፍቅር
የሌለው እግዚአብሔርን አያውቅም ፤ እግዚአብሔር ፍቅር
፱ ፤ ነውና ። በዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ዘንድ ተገለጠ ፤
በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር
፲ ፤ አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታልና ። ፍቅርም እንደዚህ
ነው ፤ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ እንደ ወደደን ስለ ኃጢ
አታችንም ማስተስሪያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደ ላከ እንጂ
፲፩ ፤ እኛ እግዚአብሔርን እንደ ወደድነው አይደለም ። ወዳ
ጆች ሆይ ፤ እግዚአብሔር እንዲህ አድርጎ ከወደደን እኛ
፲፪ ፤ ደግሞ እርስ በርሳችን ልንዋደድ ይገባናል ። እግዚአብሔርን
ማንም ከቶ አላየውም ፤ እርስ በርሳችን ብንዋደድ እግ
ዚአብሔር በእኛ ይኖራል ፍቅሩም በእኛ ፍጹም ሆና
ል ።
፲፫ ፤ ከመንፈሱ ስለ ሰጠን ፤ በእርሱ እንድንኖር እርሱም
፲፬ ፤ በእኛ እንዲኖር በዚህ እናውቃለን ። እኛም አይተናል
አባትም ልጁን የዓለም መድኃኒት ሊሆን እንደ ላከው
፲፭ ፤ እንመሰክራለን ። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ
በሚታመን ሁሉ እግዚአብሔር በእርሱ ይኖራል እርሱም
፲፮ ፤ በእግዚአብሔር ይኖራል ። እኛም እግዚአብሔር ለእኛ
ያለውን ፍቅር አውቀናል አምነንማል ። እግዚአብሔር
ፍቅር ነው ፤ በፍቅርም የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል
፲፯ ፤ እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል ። በፍርድ ቀን ድፍረት

ይሆንልን ዘንድ ፍቅር በዚህ ከእኛ ጋር ተፈጽሞአል ፤
እርሱ እንዳለ እኛ ደግሞ እንዲሁ በዚህ ዓለም ነንና ።
ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፲፰ ፤
ፍርሃት የለም ፤ ፍርሃት ቅጣት አለውና ፤ የሚፈራም በው
ፍቅሩ ፍጹም አይደለም ። እርሱ አስቀድሞ ወዶናልና ፲፱ ፤
እኛ እንወደዋለን ። ማንም ፦ እግዚአብሔርን እወዳለሁ ፳ ፤
እያለ ወንድሙን ቢጠላ ሐሰተኛ ነው ፤ ያየውን ወንድ
ሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን ሊወደው እን
ዴት ይችላል ? እግዚአብሔርንም የሚወድ ወንድሙን ፳፩ ፤
ደግሞ እንዲወድ ይህች ትእዛዝ ከእርሱ አለችን ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክርስቶስ ነው ብሎ በኢየሱስ የሚያምን ሁሉ ከእግዚ ፩ ፤
አብሔር ተወልዶአል ፤ ወላጁንም የሚወድ ሁሉ ከእርሱ
የተወለደውን ደግሞ ይወዳል ። እግዚአብሔርን ስንወድ ፪ ፤
ትእዛዛቱንም ስናደርግ የእግዚአብሔርን ልጆች እንድን
ወድ በዚህ እናውቃለን ። ትእዛዛቱን ልንጠብቅ የእግዚ ፫ ፤
አብሔር ፍቅር ይህ ነውና ፤ ትእዛዛቱም ከባዶች አይደ
ሉም ። ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋ ፬ ፤
ልና ፤ ዓለምንም የሚያሸንፈው እምነታችን ነው ። ኢየ ፭ ፤
ሱስም የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ከሚያምን በቀር
ዓለምን የሚያሸንፍ ማን ነው ?
በውኃና በደም የመጣ ይህ ነው እርሱም ኢየሱስ ክር ፮ ፤
ስቶስ ፤ በውኃውና በደሙ እንጂ በውኃው ብቻ አይደ
ለም ። መንፈስም እውነት ነውና የሚመሰክረው መንፈስ ፯ ፤
ነው ። የሚመሰክሩት መንፈሱና ውኃው ደሙም ሦስት ፰ ፤
ናቸውና ፤ ሦስቱም በአንድ ይስማማሉ ። የሰውን ምስክር ፱ ፤
ብንቀበል የእግዚአብሔር ምስክር ከእርሱ ይልቅ ይበል
ጣል ፤ ስለ ልጁ የመሰከረው የእግዚአብሔር ምስክር ይህ
ነውና ። በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን በነፍሱ ምስክር ፲ ፤
አለው ፤ በእግዚአብሔር የማያምን እግዚአብሔር ስለ

ልጁ የመሰከረውን ምስክር ስላላመነ ሐሰተኛ አድርጎ
፲፩ ታል ። እግዚአብሔርም የዘላለምን ሕይወት እንደ ሰጠን
፲፪ ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ ምስክሩ ይህ ነው ። ልጁ
ያለው ሕይወት አለው ፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው
ሕይወት የለውም ።
፲፫ የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ በእግዚአ
፲፬ ብሔር ልጅ ስም ለምታምኑ ይህን ጽፌላችኋለሁ ። በእ
ርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው ፤ እንደ ፈቃዱ እንዳች
፲፭ ብንለምን ይሰማናል ። የምንለምነውንም ሁሉ እንዲሰማ
ልን ብናውቅ ከእርሱ የለመንነውን ልመና እንደ ተቀ
፲፮ በልን እናውቃለን ። ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባ
ውን ኃጢአት ሲያደርግ ቢያየው ይለምን ፤ ሞትም የማ
ይገባውን ኃጢአት ላደረጉት ሕይወት ይሰጥለታል ፡
ሞት የሚገባው ኃጢአት አለ ፤ ስለዚያ እንዲጠይቅ
፲፯ አልልም ። ዓመፃ ሁሉ ኃጢአት ነው ፤ ሞትም የማይ
ገባው ኃጢአት አለ ።
፲፰ ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን እንዳያደ
ርግ ፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር የተወለደው ራሱን እን
ዲጠብቅ ክፉውም እንዳይነካው እናውቃለን ።
፲፱ ከእግዚአብሔር እንደ ሆንን ዓለምም በሞላው በክፉው
እንደ ተያዘ እናውቃለን ።
፳ የእግዚአብሔርም ልጅ እንደ መጣ ፤ እውነተኛም
የሆነውን እናውቅ ዘንድ ልቡናን እንደ ሰጠን እናውቃለን ፤
እውነተኛም በሆነው በእርሱ አለን ፤ እርሱም ልጁ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ነው ። እርሱ እውነተኛ አምላክና የዘላለም
፳፩ ሕይወት ነው ። ልጆች ሆይ ፤ ከጣዖታት ራሳችሁን ጠብቁ ።

ሁለተኛይቱ የሐዋርያው የዮሐንስ መልእክት ።

በእኛ ስለሚኖርና ከእኛ ጋር ለዘላለም ስለሚሆን እው ፩፡፪
ነት ፤ እኔ ሽማግሌው በእውነት ለምወዳቸውና እኔ ብቻ
ሳልሆን እውነትን የሚያውቁ ሁሉ ደግሞ ለሚወዱአ
ቸው ለተመረጠች እመቤትና ለልጆችዋ ፤
ከእግዚአብሔር አብና ከአብ ልጅ ከኢየሱስ ክርስቶስ ፫
ጸጋና ምሕረት ሰላምም በእውነትና በፍቅር ከእኛ ጋር
ይሆናሉ ።
ትእዛዝን ከአብ እንደ ተቀበልን ከልጆችሽ በእውነት ፬
የሚሄዱ አንዳንዶችን ስለ አገኘኋቸው እጅግ ደስ ብሎ
ኛል ። አሁንም ፤ እመቤት ሆይ ፤ እርስ በርሳችን እንድን ፭
ዋደድ እለምንሻለሁ ፤ ይህች ከመጀመሪያ በእኛ ዘንድ
የነበረች ትእዛዝ ናት እንጂ አዲስ ትእዛዝን እንደምጽፍ
ልሽ አይደለም ። እንደ ትእዛዛቱም እንሄድ ዘንድ ይህ ፮
ፍቅር ነው ፤ ከመጀመሪያ እንደ ሰማችሁ ፤ በእርስዋ
ትሄዱ ዘንድ ትእዛዙ ይህች ናት ። ብዙ አሳቾች ወደ ፯
ዓለም ገብተዋልና እነርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ
እንደ መጣ የማያምኑ ናቸው ፤ ይህ አሳቹና የክርስቶስ
ተቃዋሚው ነው ። ሙሉ ደመወዝን እንድትቀበሉ እንጂ ፰
የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ ። ለሚ ፱
መጣ ሁሉ በክርስቶስም ትምህርት ለማይኖር ሰው አም
ላክ የለውም ፤ በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር አብና
ወልድ አሉት ። ማንም ወደ እናንተ ቢመጣ ይህንም ትም ፲
ህርት ባያመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት ሰላምም አትበ
ሉት ፤ ሰላም የሚለው ሰው በክፉ ሥራው ይካፈላልና ። ፲፩
እንድጽፍላችሁ የምፈልገው ብዙ ነገር ሳለኝ በወረ ፲፪
ቀትና በቀለም ልጽፈው አልወድም ፤ ዳሩ ግን ደስታችሁ
ፍጹም እንዲሆን ወደ እናንተ ልመጣ አፍ ለአፍም ልና
ገራችሁ ተስፋ አደርጋለሁ ።
የተመረጠችው የእኅትሽ ልጆች ሰላምታ ያቀርቡል ፲፫
ሻል ።

ሦስተኛይቱ የሐዋርያው የዮሐንስ መልእክት ።

፩፤ ሽማግሌው በእውነት እኔ ለምወደው ለተወደደው ለጋ
ዮስ ።
፪፤ ወዳጅ ሆይ ፣ ነፍስህ እንደሚከናወን ፣ በነገር ሁሉ እን
፫፤ ዲከናወንልህና ጤና እንዲኖርህ እጸልያለሁ ። ወንድ
ሞች መጥተው አንተ በእውነት እንደምትሄድ ስለ እውነ
፬፤ ትህ ሲመሰክሩ እጅግ ደስ ብሎኛልና ። ልጆቼ በእውነት
እንዲሄዱ ከመስማት ይልቅ የሚበልጥ ደስታ የለኝም ።
፭፤ ወዳጅ ሆይ ፣ ምንም እንግዶች ቢሆኑ ፣ ለወንድሞች
፮፤ በምታደርገው ሁሉ የታመነ ሥራ ትሠራለህ ፣ እነርሱም
በማኅበር ፊት ስለ ፍቅርህ መስክረዋል ፤ ለእግዚአብሔር
እንደሚገባ አድርገህ በጕዞአቸው ብትረዳ መልካም ታደ
፯፤ ርጋለህ ፤ ከአሕዛብ አንዳች ሳይቀበሉ ስለ ስሙ ወጥተዋ
፰፤ ልና ። እንግዲህ ከእውነት ጋር አብረን እንድንሠራ እኛ
እንደዚህ ያሉትን በእንግድነት ልንቀበል ይገባናል ።
፱፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን ጻፍሁ ፤ ዳሩ ግን ዋናቸው ሊሆን
፲፤ የሚወድ ዲዮጥራጢስ አይቀበለንም ። ስለዚህ ፣ እኔ
ብመጣ ፣ በእኛ ላይ በክፉ ቃል እየለፈለፈ የሚያደርጋ
ውን ሥራውን አሳስባለሁ ፤ ይህም ሳይበቃው እርሱ ራሱ
ወንድሞችን አይቀበልም ፣ ሊቀበሉአቸውም የሚወዱ
ትን ከልክሎ ከቤተ ክርስቲያን ያወጣቸዋል ።
፲፩፤ ወዳጅ ሆይ ፣ በጎ የሆነውን እንጂ ክፉን አትምሰል ።
በጎ የሚያደርግ ከእግዚአብሔር ነው ፤ ክፉን የሚያደርግ
፲፪፤ ግን እግዚአብሔርን አላየውም ። ለድሜጥሮስ ሁሉ ይመ
ሰክሩለታል ፣ እውነት ራሱም ትመሰክርለታለች ፤ እኛም
ደግሞ እንመሰክርለታለን ፣ ምስክርነታችንም እውነት
እንደ ሆነ ታውቃላችሁ ።
፲፫፤ ልጽፍልህ የምፈልገው ብዙ ነገር ነበረኝ ፣ ዳሩ ግን
፲፬፤ በቀለምና በብርዕ ልጽፍልህ አልወድም ፤ ነገር ግን ወዲ
ያው ላይህ ተስፋ አደርጋለሁ ፣ አፍ ለአፍም እንነጋገራለን ።
፲፭፤ ሰላም ለአንተ ይሁን ። ወዳጆች ሰላምታ ያቀርቡልሃል ።
ወዳጆችን በየስማቸው እየጠራህ ሰላምታ አቅርብልኝ ።

የሐዋርያው የያዕቆብ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

የእግዚአብሔርና የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ያዕ ፩፤
ቆብ ለተበተኑ ለአሥራ ሁለቱ ወገኖች ፤ ሰላም ለእናንተ
ይሁን ።
ወንድሞቼ ሆይ ፣ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን ፪፤፫፤
እንዲያደርግላችሁ አውቃችሁ ፣ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስ
ባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቍጠሩት ። ትዕግሥትም ምንም ፬፤
የሚጐድላችሁ ሳይኖር ፍጹማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ
ሥራውን ይፈጽም ።
ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጐድለው ፣ ሳይነቅፍ ፭፤
በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን ፣
ለእርሱም ይሰጠዋል ። ነገር ግን በምንም ሳይጠራጠር ፮፤
በእምነት ይለምን ፤ የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና
የተነቃነቀ የባሕርን ማዕበል ይመስላልና ። ሁለት አሳብ ፯፤፰፤
ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ
ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይምሰለው ።
የተዋረደው ወንድም ግን በከፍታው ፣ ባለ ጠጋም በው ፱፤፲፤
ርደቱ ይመካ ፤ እንደ ሣር አበባ ያልፋልና ። ፀሐይ ከትኵ ፲፩፤
ሳት ጋር ይወጣልና ፣ ሣርንም ያጠወልጋልና ፣ አበባውም
ይረግፋልና ፣ የመልኩም ውበት ይጠፋልና ፤ እንዲሁ
ደግሞ ባለ ጠጋው በመንገዱ ይዝላል ።
በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው ፤ ከተፈተነ በኋላ ፲፪፤
ለሚወዱት ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን የሕይወትን
አክሊል ይቀበላልና ። ማንም ሲፈተን ፦ በእግዚአብ ፲፫፤
ሔር እፈተናለሁ አይበል ፤ እግዚአብሔር በክፉ አይፈተ
ንምና ፤ እርሱ ራሱ ማንንም አይፈትንም ። ነገር ግን ፲፬፤
እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል ።
ከዚህ በኋላ ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች ፤ ኃጢ ፲፭፤
አትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች ።
የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ ፣ አትሳቱ ። በጎ ስጦታ ፲፮ ፦

፲፯ ፤ ሁሉ ፍጹምም በረከት ሁሉ ከላይ ናቸው ፤ መለወጥም
በእርሱ ዘንድ ከሌለ በመዞርም የተደረገ ጥላ በእርሱ ዘንድ
፲፰ ፤ ከሌለ ከብርሃናት አባት ይወርዳሉ ። ለፍጥረቱ የበኵራት
ዓይነት እንድንሆን በእውነት ቃል አስቦ ወለደን ።
፲፱ ፤ ስለዚህ ፥ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ ፥ ሰው ሁሉ
ለመስማት የፈጠነ ለመናገርም የዘገየ ለቍጣም የዘገየ
፳ ፤ ይሁን ፤ የሰው ቍጣ የእግዚአብሔርን ጽድቅ አይሠራ
፳፩ ፤ ምና ። ስለዚህ ርኵሰትን ሁሉ የክፋትንም ትርፍ አስወ
ግዳችሁ ፥ ነፍሳችሁን ማዳን የሚችለውን በውስጣችሁም
የተተከለውን ቃል በየዋህነት ተቀበሉ ።
፳፪ ፤ ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን እያሳታችሁ
፳፫ ፤ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ ። ቃሉን የሚሰማ የማያደርገውም
ቢኖር የተፈጥሮ ፊቱን በመስተዋት የሚያይን ሰው ይመ
፳፬ ፤ ስላል ፤ ራሱን አይቶ ይሄዳልና ፥ ወዲያውም እንደ ምን
፳፭ ፤ እንደ ሆነ ይረሳል ። ነገር ግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹ
ሙን ሕግ ተመልክቶ የሚጸናበት ፥ ሥራንም የሚሠራ
እንጂ ሰምቶ የሚረሳ ያልሆነው ፥ በሥራው የተባረከ
ይሆናል ።
፳፮ ፤ አንደበቱን ሳይገታ ልቡን እያሳተ እግዚአብሔርን
የሚያመልክ የሚመስለው ማንም ቢኖር የእርሱ አምልኮ
፳፯ ፤ ከንቱ ነው ። ንጹሕ የሆነ ነውርም የሌለበት አምልኮ
በእግዚአብሔር አብ ዘንድ ይህ ነው ፤ ወላጆች የሌላቸ
ውን ልጆች ባልቴቶችንም በመከራቸው መጠየቅ ፥ በዓ
ለምም ከሚገኝ እድፍ ሰውነቱን መጠበቅ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ፤ ወንድሞቼ ሆይ ፥ በክብር ጌታ በጌታችን በኢየሱስ
ክርስቶስ ያለውን እምነት ለሰው ፊት በማድላት አትያዙ ።
፪ ፤ የወርቅ ቀለበት ያደረገና የጌጥ ልብስ የለበሰ ሰው ወደ
ጉባኤአችሁ ቢገባ ፥ እድፍ ልብስም የለበሰ ድሀ ሰው
፫ ፤ ደግሞ ቢገባ ፥ የጌጥ ልብስም የለበሰውን ተመልክታችሁ ፦

እንተስ በዚህ በመልካም ስፍራ ተቀመጥ ብትሉት ፥
ድሀውንም ፦ አንተስ ወደዚያ ቁም ወይም ከእግሬ መረ
ገጫ በታች ተቀመጥ ብትሉት ፥ ራሳችሁን መለያየታ ፬ ፤
ችሁ አይደለምን ? ክፉ አሳብ ያላቸውም ዳኞች መሆና
ችሁ አይደለምን ? የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ ፥ ስሙ ፤ ፭ ፤
እግዚአብሔር በእምነት ባለ ጠጎች እንዲሆኑ ለሚወዱ
ትም ተስፋ ስለ እርሱ የሰጣቸውን መንግሥት እንዲወርሱ
የዚህን ዓለም ድሆች አልመረጠምን ? እናንተ ግን ድሆ ፮ ፤
ችን አዋረዳችሁ ። ባለ ጠጎቹ የሚያስጨንቁአችሁ አይ
ደሉምን ? ወደ ፍርድ ቤትም የሚጐትቱአችሁ እነርሱ
አይደሉምን ? የተጠራችሁበትን መልካሙን ስም የሚሰ ፯ ፤
ድቡ እነርሱ አይደሉምን ?
ነገር ግን መጽሐፍ ፦ ባልንጀራህን እንደ ራስህ ው ፰ ፤
ደድ እንደሚል የንጉሥን ሕግ ብትፈጽሙ መልካም ታደ
ርጋላችሁ ፤ ለሰው ፊት ግን ብታደሉ ኃጢአትን ትሠራ ፱ ፤
ላችሁ ፥ ሕግም እንደ ተላላፊዎች ይወቅሳችኋል ። ሕግን ፲ ፤
ሁሉ የሚጠብቅ ፥ ነገር ግን በአንዱ የሚሰናከል ማንም
ቢኖር በሁሉ በደለኛ ይሆናል ፤ አታመንዝር ያለው ደግሞ ፦ ፲፩ ፤
አትግደል ብሎአልና ፤ ባታመነዝርም ፥ ነገር ግን ብትገ
ድል ፥ ሕግን ተላላፊ ሆነሃል ። በነጻነት ሕግ ፍርድን ፲፪ ፤
ይቀበሉ ዘንድ እንዳላቸው ሰዎች እንዲሁ ተናገሩ ፥ እን
ዲሁም አድርጉ ። ምሕረትን ለማያደርግ ምሕረት የሌለበት ፲፫
ፍርድ ይሆናልና ፤ ምሕረትም በፍርድ ላይ ይመካል ።
ወንድሞቼ ሆይ ፥ እምነት አለኝ የሚል ፥ ሥራ ግን የሌ ፲፬ ፤
ለው ሰው ቢኖር ምን ይጠቅመዋል ? እምነቱስ ሊያድነው
ይችላልን ? ወንድም ወይም እኅት ራቁታቸውን ቢሆኑ ፲፭ ፤
የዕለት ምግብንም ቢያጡ ፥ ከእናንተ አንዱም ፦ በደ ፲፮ ፤
ኅና ሂዱ ፥ እሳት ሙቁ ፥ ጥገቡም ቢላቸው ለሰውነት ግን
የሚያስፈልጋትን ባትሰጡአቸው ምን ይጠቅማቸዋል ?
እንደዚሁም ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ፲፯ ፤
ነው ።

፲፰ ፤ ነገር ግን አንድ ሰው ፦ አንተ እምነት አለህ እኔም
ሥራ አለኝ ፤ እምነትህን ከሥራህ ለይተህ አሳየኝ ፤ እኔም
፲፱ ፤ እምነቴን በሥራዬ አሳይሃለሁ ይላል ። እግዚአብሔር
አንድ እንደ ሆነ አንተ ታምናለህ ፤ መልካም ታደርጋለህ ፤
፳ ፤ አጋንንት ደግሞ ያምናሉ ይንቀጠቀጡማል ። አንተ ከንቱ
ሰው ፤ እምነት ከሥራ ተለይቶ የሞተ መሆኑን ልታውቅ
፳፩ ፤ ትወዳለህን ? አባታችን አብርሃም ልጁን ይስሐቅን በመ
፳፪ ፤ ሠዊያው ባቀረበ ጊዜ በሥራ የጸደቀ አልነበረምን ? እም
ነት ከሥራው ጋር አብሮ ያደርግ እንደ ነበረ ፤ በሥ
፳፫ ፤ ራም እምነት እንደ ተፈጸመ ትመለከታለህን ? መጽሐፍ
ም ፦ አብርሃምም እግዚአብሔርን አመነ ጽድቅም
ሆኖ ተቈጠረለት ያለው ተፈጸመ ፤ የእግዚአብሔርም
፳፬ ፤ ወዳጅ ተባለ ። ሰው በእምነት ብቻ ሳይሆን በሥራ እንዲ
፳፭ ፤ ጸድቅ ታያላችሁ ። እንደዚሁም ጋለሞታይቱ ረዓብ ደግሞ
መልእክተኞቹን ተቀብላ በሌላ መንገድ በሰደደቻቸው ጊዜ
፳፮ ፤ በሥራ አልጸደቀችምን ? ከነፍስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደ
ሆነ እንዲሁ ደግሞ ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነው ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ፤ ወንድሞቼ ሆይ ፤ ከእናንተ ብዙዎች አስተማሪዎች
አይሁኑ ፤ የባሰውን ፍርድ እንድንቀበል ታውቃላችሁና ።
፪ ፤ ሁላችን በብዙ ነገር እንሰናከላለንና ፤ በቃል የማይሰናከል
ማንም ቢኖር እርሱ ሥጋውን ሁሉ ደግሞ ሊገታ የሚችል
፫ ፤ ፍጹም ሰው ነው ። እነሆ ፤ ፈረሶች ይታዘዙልን ዘንድ
ልጓም በአፋቸው ውስጥ እናገባለን ፤ ሥጋቸውንም ሁሉ
፬ ፤ እንመራለን ። እነሆ ፤ መርከቦች ደግሞ ይህን ያህል ታላቅ
ቢሆኑ በዐውሎ ነፋስም ቢነዱ ፤ የመሪ ፈቃድ ወደሚወ
፭ ፤ ደው ስፍራ እጅግ ታናሽ በሆነ መቅዘፊያ ይመራሉ ። እን
ዲሁም አንደበት ደግሞ ትንሽ ብልት ሆኖ በታላቅ ነገር
ይመካል ። እነሆ ፤ ትንሽ እሳት እንዴት ያለ ትልቅ ጫካ
ያቃጥላል ።

አንደበትም እሳት ነው ። አንደበት በብልቶቻችን ፮ ፤
መካከል ዓመፃኛ ዓለም ሆኖአል ፤ ሥጋን ሁሉ ያሳድፋ
ልና ፤ የፍጥረትንም ሩጫ ያቃጥላል ፤ በገሃነምም ይቃ
ጠላል ። የአራዊትና የወፎች የተንቀሳቃሾችና በባሕር ፯ ፤
ያሉ የፍጥረት ወገን ሁሉ በሰው ይገራል ፤ ደግሞ ተገር
ቶአል ፤ ነገር ግን አንደበትን ሊገራ ማንም ሰው አይች ፰ ፤
ልም ፤ የሚገድል መርዝ የሞላበት ወላዋይ ክፋት ነው ።
በእርሱ ጌታንና አብን እንባርካለን ፤ በእርሱም እንደ እግ ፱ ፤
ዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግማለን ፤
ከአንድ አፍ በረከትና መርገም ይወጣሉ ። ወንድሞቼ ፲ ፤
ሆይ ፤ ይህ እንዲህ ሊሆን አይገባም ። ምንጭስ ከአንድ ፲፩ ፤
አፍ የሚጣፍጥንና የሚመርን ውኃ ያመንጫልን ? ወንድ ፲፪ ፤
ሞቼ ሆይ ፤ በለስ ወይራን ወይስ ወይን በለስን ልታፈራ
ትችላለችን ? ከጨው ውኃም ጣፋጭ ውኃ አይወጣም ።
ከእናንተ ጥበበኛና አስተዋይ ማን ነው ? በመልካም ፲፫ ፤
አንዋዋሩ ሥራውን በጥበብ የዋህነት ያሳይ ። ነገር ግን ፲፬ ፤
መራራ ቅንዓትና አድመኛነት በልባችሁ ቢኖርባችሁ ፤
አትመኩ በእውነትም ላይ አትዋሹ ። ይህ ጥበብ ከላይ ፲፭ ፤
የሚወርድ አይደለም ፤ ነገር ግን የምድር ነው ፤ የሥጋም
ነው ፤ የአጋንንትም ነው ፤ ቅንዓትና አድመኛነት ባሉበት ፲፮ ፤
ስፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ አሉና ። ላይኛይቱ ፲፯ ፤
ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንጽሕት ናት ፤ በኋላም ታራቂ ፤
ገር ፤ እሺ ባይ ፤ ምሕረትና በጎ ፍሬ የሞላባት ፤ ጥርጥርና
ግብዝነት የሌለባት ናት ። የጽድቅም ፍሬ ሰላምን ለሚ ፲፰ ።
ያደርጉት ሰዎች በሰላም ይዘራል ።

ምዕራፍ ፬ ።

በእናንተ ዘንድ ጦርና ጠብ ከወዴት ይመጣሉ ? በብል ፩ ፤
ቶቻችሁ ውስጥ ከሚዋጉ ከእነዚህ ከምኞቶቻችሁ አይደ
ሉምን ? ትመኛላችሁ ለእናንተም አይሆንም ፤ ትገድላላ ፪ ፤
ችሁ በብርቱም ትፈልጋላችሁ ፤ ልታገኙም አትችሉም ፤

ትጣላላችሁ ትዋጉማላችሁ ነገር ግን አትለምኑምና ለእ
፫ ናንተ አይሆንም ፤ ትለምናላችሁ ፤ በምኞቶቻችሁም ትከ
፬ ፍሉ ዘንድ በክፉ ትለምናላችሁና አትቀበሉም ። አመን
ዝሮች ሆይ ፤ ዓለምን መውደድ ለእግዚአብሔር ጥል እን
ዲሆን አታውቁምን ? እንግዲህ የዓለም ወዳጅ ሊሆን
፭ የሚፈቅድ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ሆኖአል ። ወይስ
መጽሐፍ ፦ በእኛ ዘንድ ያሳደረው መንፈስ በቅንዓት
ይመኛል ያለው በከንቱ እንደ ተናገረ ይመስላችኋልን ?
፮ ነገር ግን ጸጋን አብልጦ ይሰጣል ፤ ስለዚህ ፦ እግዚአ
ብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል ፤ ለትሑታን ግን ጸጋን
፯ ይሰጣል ይላል ። እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ ፤ ዲያ
፰ ብሎስን ግን ተቃወሙ ከእናንተም ይሸሻል ፤ ወደ እግዚአ
ብሔር ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል ። እናንተ ኃጢአ
ተኞች ፤ እጆቻችሁን አንጹ ፤ ሁለት አሳብም ያላችሁ እና
፱ ንተ ፤ ልባችሁን አጥሩ ። ተጨነቁና እዘኑ አልቅሱም ፤
ሳቃችሁ ወደ ኀዘን ደስታችሁም ወደ ትካዜ ይለወጥ ።
፲ በጌታ ፊት ራሳችሁን አዋርዱ ከፍ ከፍም ያደርጋችኋል ።
፲፩ ወንድሞች ሆይ ፤ እርስ በርሳችሁ አትተማሙ ። ወን
ድሙን የሚያማ በወንድሙም የሚፈርድ ሕግን ያማል
በሕግም ይፈርዳል ፤ በሕግም ብትፈርድ ፈራጅ ነህ እንጂ
፲፪ ሕግን አድራጊ አይደለህም ። ሕግን የሚሰጥና የሚፈርድ
አንድ ነው ፤ እርሱም ሊያድን ሊያጠፋም የሚችል ነው ፤
በሌላው ግን የምትፈርድ አንተ ማን ነህ ?
፲፫ አሁንም ፦ ዛሬ ወይም ነገ ወደዚህ ከተማ እንሄዳለን
በዚያም ዓመት እንኖራለን እንነግድማለን እናተርፍማ
፲፬ ለን የምትሉ እናንተ ፤ ተመልከቱ ፤ ነገ የሚሆነውን አታ
ውቁምና ። ሕይወታችሁ ምንድር ነው ? ጥቂት ጊዜ ታይቶ
፲፭ ኋላ እንደሚጠፋ እንፋሎት ናችሁና ። በዚህ ፈንታ ፦
ጌታ ቢፈቅድ ብንኖርም ይህን ወይም ያን እናደርጋለን
፲፮ ማለት ይገባችኋል ። አሁን ግን በትዕቢታችሁ ትመካላ
፲፯ ችሁ ፤ እንደዚህ ያለ ትምክህት ሁሉ ክፉ ነው ። እንግዲህ

በጎ ለማድረግ አውቆ ለማያደርገው ኃጢአት ነው ።

ምዕራፍ ፭ ።

አሁንም እናንተ ባለ ጠጎች ፤ ስለሚደርስባችሁ ጭንቅ ፩
ዋይ ዋይ እያላችሁ አልቅሱ ። ሀብታችሁ ተበላሽቶአል ፤ ፪
ልብሳችሁም በብል ተበልቶአል ። ወርቃችሁም ብራችሁም ፫
ዝጎአል ፤ ዝገቱም ምስክር ይሆንባችኋል ሥጋችሁንም
እንደ እሳት ይበላል ። ለኋለኛው ቀን መዝገብን አከማ
ችታችኋል ። እነሆ ፤ እርሻችሁን ያጨዱት የሠራተኞ ፬
ች ደመወዝ በእናንተ ተቀምቶ ይጮኻል ፤ የአጫጆችም
ድምፅ ወደ ጌታ ጸባዖት ጆሮ ገብቶአል ። በምድር ላይ ፭
ተቀማጥላችኋል በሴሰኝነትም ኖራችኋል ፤ ለእርድ ቀን
እንደሚያወፍር ልባችሁን አወፍራችኋል ። ጻድቁን ኰን ፮
ናችሁታል ገደላችሁትማል ፤ እናንተን አይቃወምም ።
እንግዲህ ፤ ወንድሞች ሆይ ፥ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ፯
ታገሡ ። እነሆ ፤ ገበሬው የፊተኛውንና የኋለኛውን ዝናብ
እስኪቀበል ድረስ እርሱን እየታገሠ የከበረውን የመሬት
ፍሬ ይጠብቃል ። እናንተ ደግሞ ታገሡ ፤ ልባችሁንም ፰
አጽኑ ፤ የጌታ መምጣት ቀርቦአልና ። ወንድሞች ሆይ ፥ ፱
እንዳይፈረድባችሁ እርስ በርሳችሁ አታጕረምርሙ ፤ እ
ነሆ ፤ ፈራጅ በደጅ ፊት ቆሞአል ። ወንድሞች ሆይ ፥ የመከ ፲
ራና የትዕግሥት ምሳሌ የሆኑትን በጌታ ስም የተናገሩትን
ነቢያትን ተመልከቱ ። እነሆ ፥ በትዕግሥት የጸኑትን ብፁ ፲፩
ዓን እንላቸዋለን ፤ ኢዮብ እንደ ታገሠ ሰምታችኋል ፤ ጌታ
ም እንደ ፈጸመለት አይታችኋል ፤ ጌታ እጅግ የሚምር የ
ሚራራም ነውና ።
ከሁሉም በፊት ፤ ወንድሞቼ ሆይ ፤ በሰማይ ቢሆን በም ፲፪
ድርም ቢሆን በሌላ መሐላም ቢሆን በምንም አትማሉ ፤
ነገር ግን ከፍርድ በታች እንዳትወድቁ ነገራችሁ አዎን
ቢሆን አዎን ይሁን ፤ አይደለምም ቢሆን አይደለም ይሁን ።
ከእናንተ መከራን የሚቀበል ማንም ቢኖር እርሱ ይጸ ፲፫

፲፬ ልይ ፤ ደስ የሚለውም ማንም ቢኖር እርሱ ይዘምር ። ከእ
ናንተ የታመመ ማንም ቢኖር የቤተ ክርስቲያንን ሽማግ
ሌዎች ወደ እርሱ ይጥራ ፤ በጌታም ስም እርሱን ዘይት
፲፭ ቀብተው ይጸልዩለት ። የእምነትም ጸሎት ድውዩን ያድ
ናል ጌታም ያስነሣዋል ፤ ኃጢአትንም ሠርቶ እንደ ሆነ
፲፮ ይሰረይለታል ። እርስ በርሳችሁ በኃጢአታችሁ ተናዘዙ ፤
ትፈወሱም ዘንድ እያንዳንዱ ስለ ሌላው ይጸልይ ፤ የጻድቅ
፲፯ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች ። ኤልያስ
እንደ እኛ የሆነ ሰው ነበረ ፤ ዝናብም እንዳይዘንብ አጥብቆ
ጸለየ ፤ በምድርም ላይ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር አልዘነ
፲፰ በም ፤ ሁለተኛም ጸለየ ፤ ሰማዩም ዝናብን ሰጠ ምድሪቱም
ፍሬዋን አበቀለች ።
፲፱ ወንድሞቼ ሆይ ፤ ከእናንተ ማንም ከእውነት ቢስት
፳ አንዱም ቢመልሰው ፤ ኃጢአተኛን ከተሳሳተበት መንገድ
የሚመልሰው ነፍሱን ከሞት እንዲያድን ፤ የኃጢአትንም
ብዛት እንዲሸፍን ይወቅ ።

የያዕቆብ ወንድም የይሁዳ መልእክት ።

የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ የያዕቆብም ወንድም የሆነ ፩
ይሁዳ ፤ በእግዚአብሔር አብ ተወደው ለኢየሱስ ክርስቶ
ስም ተጠብቀው ለተጠሩ ፤
ምሕረትና ሰላም ፍቅርም ይብዛላችሁ ። ፪
ወዳጆች ሆይ ፤ ስለምንካፈለው ስለ መዳናችን ልጽፍላ ፫
ችሁ እጅግ ተግቼ ሳለሁ ፤ ለቅዱሳን አንድ ጊዜ ፈጽሞ
ስለ ተሰጠ ሃይማኖት እንድትጋደሉ እየመከርኋችሁ እጽ
ፍላችሁ ዘንድ ግድ ሆነብኝ ። ከብዙ ጊዜ በፊት ለዚህ ፬
ፍርድ የተጻፉ አንዳንዶች ሰዎች ሾልከው ገብተዋልና ፤
ኃጢአተኞች ሆነው የአምላካችንን ጸጋ በሴሰኝነት ይለ
ውጣሉ ንጉሣችንንና ጌታችንንም ብቻውን ያለውን ኢየ
ሱስ ክርስቶስን ይክዳሉ ።
ዳሩ ግን ሁሉን አንድ ጊዜ ፈጽሞ ምንም የተማራችሁ ፭
ብትሆኑ ጌታ ከግብፅ አገር ሕዝቡን አድኖ የማያምኑትን
በኋላ እንዳጠፋቸው ላሳስባችሁ እወዳለሁ ። መኖሪያቸ ፮
ውንም የተዉትን እንጂ የራሳቸውን አለቅነት ያልጠበቁ
ትን መላእክት በዘላለም እስራት ከጨለማ በታች እስከ
ታላቁ ቀን ፍርድ ድረስ ጠብቆአቸዋል ። እንዲሁም እንደ ፯
እነርሱ ዝሙትን ያደረጉና ሌላን ሥጋ የተከተሉ ሰዶምና
ገሞራ በዙሪያቸውም የነበሩ ከተማዎች በዘላለም እሳት
እየተቀጡ ምሳሌ ሆነዋል ።
እንዲሁም እነዚህ ሰዎች ደግሞ እያለሙ ሥጋቸውን ፰
ያረክሳሉ ጌትነትንም ይጥላሉ ሥልጣን ያላቸውንም ይሳ
ደባሉ ። የመላእክት አለቃ ሚካኤል ግን ከዲያብሎስ ፱
ጋር በተከራከረ ጊዜ ስለ ሙሴ ሥጋ ሲነጋገር ፦ ጌታ
ይገሥጽህ አለው እንጂ የስድብን ፍርድ ሊናገረው አልደ
ፈረም ። እነዚህ ግን የማያውቁትን ሁሉ ይሳደባሉ ፤ ፲
አእምሮም እንደሌላቸው እንስሶች በፍጥረታቸው በሚያ
ውቁት ሁሉ በእርሱ ይጠፋሉ ። ወዮላቸው ፤ በቃየል ፲፩
መንገድ ሄደዋልና ስለ ደመወዝም ለበለዓም ስሕተት ራሳ
ቸውን አሳልፈው ሰጥተዋል በቆሬም መቃወም ጠፍተ

፲፪፤ ዋል ። እነዚህ ከእናንተ ጋር ሲጋበዙ በፍቅር ግብዣችሁ
እንደ እድፍ ናቸው ፤ እንደ እረኞች ያለ ፍርሃት ራሳቸውን
ይጠብቃሉ ፤ በነፋስ የተወሰዱ ውኃ የሌለባቸው ደመና
ዎች ፤ ፍሬ የማያፈሩ ሁለት ጊዜ የሞቱ ከነሥራቸው የተ
፲፫፤ ነቀሉ በበጋ የደረቁ ዛፎች ፤ የገዛ ነውራቸውን አረፋ እየ
ደፈቁ ጨካኝ የባሕር ማዕበል ፤ ድቅድቅ ጨለማ ለዘላ
ለም የተጠበቀላቸው የሚንከራተቱ ከዋክብት ናቸው ።
፲፬፡ ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ የሆነ ሄኖክ ፦ እነሆ ፤ ጌታ
፲፭፤ በሁሉ ላይ እንዲፈርድ ፤ በኃጢአተኝነትም ስላደረጉት
ስለ ኃጢአተኛ ሥራቸው ሁሉ ዓመፀኞችም ኃጢአተኞች
በእርሱ ላይ ስለ ተናገሩ ስለ ጭከና ነገር ሁሉ ኃጢአተ
ኞችን ሁሉ እንዲወቅስ ከአእላፋት ቅዱሳኑ ጋር መጥቶ
፲፮፤ አል ብሎ ለእነዚህ ደግሞ ትንቢት ተናገረ ። እነዚህ እንደ
ምኞታቸው እየሄዱ የሚያንጐራጕሩና ስለ ዕድላቸው የሚ
ያጕረመርሙ ናቸው ፤ እንዲረባቸውም ለሰው ፊት እያ
ደሉ አፋቸው ከመጠን ይልቅ ታላቅ ቃል ይናገራል ።
፲፯፤ እናንተ ግን ፤ ወዳጆች ሆይ ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስ
፲፰፤ ቶስ ሐዋርያት ቀድሞ የተነገረውን ቃል አስቡ ፤ እነርሱ ፦
በመጨረሻው ዘመን በኃጢአተኝነት እንደ ገዛ ምኞታቸው
፲፱፤ እየሄዱ ዘባቾች ይሆናሉ ብለዋችኋልና ። እነዚህ የሚያ
ለያዩ ሥጋውያንም የሆኑ መንፈስም የሌላቸው ሰዎች
፳፤ ናቸው ። እናንተ ግን ፤ ወዳጆች ሆይ ፤ ከሁሉ ይልቅ በተ
ቀደሰ ሃይማኖታችሁ ራሳችሁን ለማነጽ እየተጋችሁ
፳፩፤ በመንፈስ ቅዱስም እየጸለያችሁ ፤ ወደ ዘላለም ሕይወት
የሚወስደውን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ምሕረት
ስትጠባበቁ በእግዚአብሔር ፍቅር ራሳችሁን ጠብቁ ።
፳፪፤ አንዳንዶች ተከራካሪዎችንም ውቀሱ ፤ አንዳንዶችንም
፳፫፤ ከእሳት ነጥቃችሁ አድኑ ፤ አንዳንዶችንም በሥጋ የረከ
ሰውን ልብስ እንኳ እየጠላችሁ በፍርሃት ማሩ ።
፳፬፤ ሳትሰናከሉም እንዲጠብቃችሁ ፤ በክብሩም ፊት ያለ
ነውር ደስታ ነውር የሌላችሁ አድርጎ እንዲያቆማችሁ ለሚች

ለው ብቻውን ለሆነ አምላክና መድኃኒታችን ከዘመን ፳፭፤
ሁሉ በፊት አሁንም እስከ ዘላለምም ድረስ በጌታችን
በኢየሱስ ክርስቶስ ክብርና ግርማ ኃይልም ሥልጣንም
ይሁን ፤ አሜን ።

የዮሐንስ ራእይ ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩፡ ቶሎ ይሆን ዘንድ የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ ያሳይ
ዘንድ እግዚአብሔር ለኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠው በእር
ሱም የተገለጠው ይህ ነው ፤ ኢየሱስም በመልአኩ ልኮ
፪፡ ለባሪያው ለዮሐንስ አመለከተ ፤ እርሱም ለእግዚአብሔር
ቃልና ለኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር ላየውም ሁሉ መሰ
፫፡ ከረ ። ዘመኑ ቀርቦአልና የሚያነበው ፤ የትንቢቱን ቃል
የሚሰሙትና በውስጡ የተጻፈውን የሚጠብቁት ብፁ
ዓን ናቸው ።
፬፡፭፡ ዮሐንስ በእስያ ላሉት ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ፤
ካለውና ከነበረው ከሚመጣውም ፤ በዙፋኑም ፊት
ካሉት ከሰባቱ መናፍስት ፤ ከታመነውም ምስክር ከሙታ
ንም በኩር የምድርም ነገሥታት ገዥ ከሆነ ከኢየሱስ ክር
ስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን ።
፮፡ ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን ፤ መንግሥ
ትም ለአምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ላደረገ ፤
ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን ፤
፯፡ አሜን ። እነሆ ፤ ከደመና ጋር ይመጣል ፤ ዓይንም ሁሉ
የወጉትም ያዩታል ፤ የምድርም ወገኖች ሁሉ ስለ እርሱ
ዋይ ዋይ ይላሉ ። አዎን ፤ አሜን ።
፰፡ ያለውና የነበረው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ
አምላክ ፦ አልፋና ኦሜጋ እኔ ነኝ ይላል ።
፱፡ እኔ ወንድማችሁ የሆንሁ ከእናንተም ጋር አብሬ መከ
ራውንና መንግሥቱን የኢየሱስ ክርስቶስንም ትዕግሥት
የምካፈል ዮሐንስ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ
፲፡ ምስክር ፍጥሞ በምትባል ደሴት ነበርሁ ። በጌታ ቀን
በመንፈስ ነበርሁ ፤ በኋላዬም የመለከትን ድምፅ የሚመ
፲፩፡ ስል ታላቅ ድምፅ ሰማሁ ፤ እንዲሁም ፦ የምታየውን
በመጽሐፍ ጻፈህ ወደ ኤፌሶንና ወደ ሰምርኔስ ወደ ጴር
ጋሞንም ወደ ትያጥሮንም ወደ ሰርዴስም ወደ ፊልድልፍ

ያም ወደ ሎዶቅያም በእስያ ወዳሉት ወደ ሰባቱ አብያተ
ክርስቲያናት ላክ አለኝ ።
የሚናገረኝንም ድምፅ ለማየት ዘወር አልሁ ፤ ዘወርም ፲፪፡
ብዬ ሰባት የወርቅ መቅረዞች አየሁ ፤ በመቅረዞቹም መካ ፲፫፡
ከል የሰው ልጅ የሚመስለውን አየሁ ፤ እርሱም እስከ
እግሩ ድረስ ልብስ የለበሰው ደረቱንም በወርቅ መታጠ
ቂያ የታጠቀ ነበር ። ራሱና የራሱ ጠጕርም እንደ ነጭ ፲፬፡
የበግ ጠጕር እንደ በረዶም ነጭ ነበሩ ፤ ዓይኖቹም እንደ
እሳት ነበልባል ነበሩ ፤ እግሮቹም በእቶን የነጠረ የጋለ ፲፭፡
ናስ ይመስሉ ነበር ፤ ድምፁም እንደ ብዙ ውኆዎች ድምፅ
ነበረ ። በቀኝ እጁም ሰባት ከዋክብት ነበሩት ፤ ከአፉም ፲፮፡
በሁለት ወገን የተሳለ ስለታም ሰይፍ ወጣ ፤ ፊቱም በኃ
ይል እንደሚበራ እንደ ፀሐይ ነበረ ።
ባየሁትም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ በታች ፲፯፡
ወደቅሁ ። ቀኝ እጁንም ጫነብኝ እንዲህም አለኝ ፦ አት
ፍራ ፤ ፊተኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ ፤ ሞቼም ፲፰፡
ነበርሁ እነሆም ፤ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው
ነኝ ፤ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ ። እንግዲህ ያየ ፲፱፡
ኸውን አሁንም ያለውን ከዚህም በኋላ ይሆን ዘንድ ያለ
ውን ጻፍ ። በቀኝ እጄ ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብትና የሰ ፳፡
ባቱ የወርቅ መቅረዞች ምሥጢር ይህ ነው ፤ ሰባቱ ከዋክ
ብት የሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት መላእክት ናቸው ፤
ሰባቱም መቅረዞች ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው ።

ምዕራፍ ፪ ።

በኤፌሶን ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ እን ፩፡
ዲህ ብለህ ጻፍ ፦ በቀኝ እጁ ሰባቱን ከዋክብት የያዘው
በሰባቱም የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚሄደው እንዲህ
ይላል ፦
ሥራህንና ድካምህን ትዕግሥትህንም አውቃለሁ ፤ ፪፡
ክፉዎችንም ልትታገሥ እንዳትችል ፤ እንዲሁም ሳይሆኑ ፦

ሐዋርያት ነን የሚሉቱን መርምረህ ሐሰተኞች ሆነው
፫ ፤ እንዳገኘሃቸው አውቃለሁ ፤ ታግሠህማል ፤ ስለ ስሜም
፬ ፤ ብለህ ጸንተህ አልደከምህም ። ዳሩ ግን የምነቅፍብህ ነገር
፭ ፤ አለኝ የቀደመውን ፍቅርህን ትተሃልና ። እንግዲህ ከወ
ዴት እንደ ወደቅህ አስብ ንስሐም ግባ የቀደመውንም
ሥራህን አድርግ ፤ አለዚያ እመጣብሃለሁ ንስሐም ባት
፮ ፤ ገባ መቅረዝህን ከስፍራው እወስዳለሁ ። ነገር ግን ይህ
አለህ ፤ እኔ ደግሞ የምጠላውን የኒቆላውያንን ሥራ
፯ ፤ ጠልተሃልና ። መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለ
ውን ጆሮ ያለው ይስማ ። ድል ለነሣው በእግዚአብሔር
ገነት ካለው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ እሰጠዋለሁ ።
፰ ፤ በሰምርኔስም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ
እንዲህ ብለህ ጻፍ ፦ ሞቶ የነበረው ሕያውም የሆነው
ፊተኛውና መጨረሻው እንዲህ ይላል ፦
፱ ፤ መከራህንና ድህነትህን አውቃለሁ ፤ ነገር ግን ባለ
ጠጋ ነህ ፤ የሰይጣንም ማኅበር ናቸው እንጂ አይሁድ ሳይ
ሆኑ ፦ አይሁድ ነን የሚሉት የሚሳደቡትን ስድብ አው
፲ ፤ ቃለሁ ። ልትቀበለው ያለህን መከራ አትፍራ ። እነሆ ፤
እንድትፈተኑ ዲያብሎስ ከእናንተ አንዳንዶቻችሁን በወ
ኅኔ ሊያገባችሁ አለው ፤ አሥር ቀንም መከራን ትቀበላላ
ችሁ ። እስከ ሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወትንም
፲፩ ፤ አክሊል እሰጥሃለሁ ። መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት
የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ ። ድል የነሣው በሁለተኛው
ሞት አይጐዳም ።
፲፪ ፤ በጴርጋሞንም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ
እንዲህ ብለህ ጻፍ ፦ በሁለት ወገን የተሳለ ስለታም ሰይፍ
ያለው እንዲህ ይላል ፦
፲፫ ፤ የሰይጣን ዙፋን ባለበት የምትኖርበትን አውቃለሁ ፤
ስሜንም ትጠብቃለህ ፤ ሰይጣንም በሚኖርበት ፤ በእናንተ
ዘንድ የተገደለው የታመነው ምስክሬ አንቲጳስ በነበረ
፲፬ ፤ በት ዘመን እንኳ ሃይማኖቴን አልካድህም ። ዳሩ ግን ለጣ

ዖት የታረደውን እንዲበሉና እንዲሴስኑ በእስራኤል ልጆች
ፊት ማሰናከያን ሊያኖርባቸው ባላቅን ያስተማረ የበለዓ
ምን ትምህርት የሚጠብቁ በዚያ ከአንተ ጋር ስላሉ ፥ የም
ነቅፍብህ ጥቂት ነገር አለኝ ። እንዲሁ የኒቆላውያንን ትም ፲፭ ፤
ህርት እንደ እነዚህ የሚጠብቁ ሰዎች ከአንተ ጋር ደግሞ
አሉ ። እንግዲህ ንስሐ ግባ ፤ አለዚያ ፈጥኜ እመጣብ ፲፮ ፤
ሃለሁ ፤ በአፌም ሰይፍ እዋጋቸዋለሁ ። መንፈስ ለአብ ፲፯ ፤
ያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ ። ድል
ለነሣው ከተሰወረ መና እሰጠዋለሁ ፤ ነጭ ድንጋይንም
እሰጠዋለሁ ፤ በድንጋዩም ላይ ከተቀበለው በቀር አንድ
ስንኳ የሚያውቀው የሌለ አዲስ ስም ተጽፎአል ።
በትያጥሮንም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ ፲፰ ፤
እንዲህ ብለህ ጻፍ ፦ እንደ እሳት ነበልባል የሆኑ ዓይኖች
ያሉት በእቶንም የነጠረ የጋለ ናስ የሚመስሉ እግሮች
ያሉት የእግዚአብሔር ልጅ እንዲህ ይላል ፦
ሥራህንና ፍቅርህን እምነትህንም አገልግሎትህንም ፲፱ ፤
ትዕግሥትህንም ከፊተኛውም ሥራህ ይልቅ የኋለኛው
እንዲበዛ አውቃለሁ ። ዳሩ ግን ፦ ነቢይ ነኝ የምትለውን ፳ ፤
ባሪያዎቼንም እንዲሴስኑና ለጣዖት የታረደውን እንዲ
በሉ የምታስተምረውንና የምታስተውን ያችን ሴት ኤል
ዛቤልን ስለምትተዋት የምነቅፍብህ ነገር አለኝ ፤ ንስሐም ፳፩ ፤
እንድትገባ ጊዜ ሰጠኋት ከዝሙትዋም ንስሐ እንድትገባ
አልወደደችም ። እነሆ ፤ በአልጋ ላይ እጥላታለሁ ፤ ከእርስ ፳፪ ፤
ዋም ጋር የሚያመነዝሩትን ከሥራዋ ንስሐ ባይገቡ በታ
ላቅ መከራ እጥላቸዋለሁ ፤ ልጆችዋንም በሞት እገ ፳፫ ፤
ድላቸዋለሁ ፤ አብያተ ክርስቲያናትም ሁሉ ኵላሊትንና
ልብን የምመረምር እኔ እንደ ሆንሁ ያውቃሉ ፤ ለእያን
ዳንዳችሁም እንደ ሥራችሁ እሰጣችኋለሁ ። ዳሩ ግን ፳፬ ፤
ይህን ትምህርት ለማትይዙ ሁሉ የሰይጣንንም ጥልቅ
ነገር እነርሱ እንደሚሉት ለማታውቁ ለእናንተ በትያጥ
ሮን ለቀራችሁት እላለሁ ፤ ሌላ ሸክም አልጭንባችሁም ፤

፳፭ - ነገር ግን እስክመጣ ድረስ ያላችሁን ጠብቁ ። ድል ለነሣ
፳፮ ፤ ውና እስከ መጨረሻም ሥራዬን ለጠበቀው እኔ ደግሞ
ከአባቴ እንደ ተቀበልሁ በአሕዛብ ላይ ሥልጣንን እሰጠ
ዋለሁ ፤ በብረትም በትር ይገዛቸዋል ፤ እንደ ሸክላ ዕቃም
፳፰ - ይቀጠቀጣሉ ፤ የንጋትንም ኮከብ እሰጠዋለሁ ። መንፈስ
፳፱ ፤ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ፤ በሰርዴስም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ
እንዲህ ብለህ ጻፍ ፦ ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍስትና
ሰባቱ ከዋክብት ያሉት እንዲህ ይላል ፦
ሥራህን አውቃለሁ ፤ሕያው እንደ መሆንህ ስም አለህ
፪ ፤ ሞተህማል ። ሥራህን በአምላኬ ፊት ፍጹም ሆኖ አላገ
ኘሁትምና የነቃህ ሁን ፤ ሊሞቱም ያላቸውን የቀሩትን
፫ ፤ ነገሮች አጽና ። እንግዲህ እንዴት እንደ ተቀበልህና እንደ
ሰማህ አስብ ፤ ጠብቀውም ንስሐም ግባ ። እንግዲያስ
ባትነቃ እንደ ሌባ እመጣብሃለሁ በማናቸውም ሰዓት እን
፬ ፤ ድመጣብህ ከቶ አታውቅም ። ነገር ግን ልብሳቸውን ያላ
ረከሱ በሰርዴስ ጥቂት ሰዎች ከአንተ ጋር አሉ ፤ የተገባ
ቸውም ስለ ሆኑ ነጭ ልብስ ለብሰው ከእኔ ጋር ይሄዳሉ ።
፭ ፤ ድል የነሣው እንዲሁ በነጭ ልብስ ይጐናጸፋል ፤ ስሙንም
ከሕይወት መጽሐፍ አልደመስስም ፤ በአባቴና በመላእ
፮ ፤ ክቱም ፊት ለስሙ እመሰክርለታለሁ ። መንፈስ ለአብ
ያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ ።
፯ ፤ በፊልድልፍያም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መል
አክ እንዲህ ብለህ ጻፍ ፦ የዳዊት መክፈቻ ያለው ፤ የሚ
ከፍት ፤ የሚዘጋም የሌለ ፤ የሚዘጋ ፤ የሚከፍትም የሌለ ፤
ቅዱስና እውነተኛ የሆነው እርሱ እንዲህ ይላል ፦
፰ ፤ ሥራህን አውቃለሁ ፤ እነሆ ፤ በአንተ ፊት የተከፈተ
በር ሰጥቼአለሁ ማንምም ሊዘጋው አይችልም ፤ ኃይልህ
ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሌን ጠብቀሃልና ፤ ስሜንም አል

ካድህምና ። እነሆ ፤ አይሁድ ሳይሆኑ ፦ አይሁድ ነን ከ ፱ ፤
ሚሉ ነገር ግን ከሚዋሹ ከሰይጣን ማኅበር አንዳንዶችን
እሰጥሃለሁ ፤ እነሆ ፤ መጥተው በእግርችህ ፊት ይሰግዱ
ዘንድ እኔም እንደ ወደድሁህ ያውቁ ዘንድ አደርጋቸዋ
ለሁ ። የትዕግሥቴን ቃል ስለ ጠበቅህ እኔ ደግሞ በም ፲ ፤
ድር የሚኖሩትን ይፈትናቸው ዘንድ በዓለም ሁሉ ላይ
ሊመጣ ካለው ከፈተናው ሰዓት እጠብቅሃለሁ ። እነሆ ፤ ፲፩ ፤
ቶሎ ብዬ እመጣለሁ ፤ ማንም አክሊልህን እንዳይወስድ
ብህ ያለህን አጽንተህ ያዝ ። ድል የነሣው በአምላኬ መቅ ፲፪ ፤
ደስ ዓምድ እንዲሆን አደርገዋለሁ ፤ ወደ ፊትም ከዚያ
ከቶ አይወጣም ፤ የአምላኬን ስምና የአምላኬን ከተማ
ስም ፤ ማለት ከሰማይ ከአምላኬ ዘንድ የምትወርደውን አዲ
ሲቱን ኢየሩሳሌምን ፤ አዲሱንም ስሜን በእርሱ ላይ እጽ
ፋለሁ ። መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ፲፫ ፤
ያለው ይስማ ።
በሎዶቅያም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ ፲፬ ፤
እንዲህ ብለህ ጻፍ ፦ አሜን የሆነው ፤ የታመነውና እው
ነተኛው ምስክር ፤ በእግዚአብሔርም ፍጥረት መጀመሪያ
የነበረው እንዲህ ይላል ፦
በራድ ወይም ትኩስ እንዳይደለህ ሥራህን አውቃ ፲፭ ፤
ለሁ ። በራድ ወይም ትኩስ ብትሆንስ መልካም በሆነ
ነበር ። እንዲሁ ለብ ስላልህ በራድም ወይም ትኩስ ስላል ፲፮ ፤
ሆንህ ከአፌ ልተፋህ ነው ። ሀብታም ነኝና ባለ ጠጋ ሆኜ ፲፯ ፤
አለሁ አንድም ስንኳ አያስፈልገኝም የምትል ስለ ሆንህ ፤
ጐስቋላና ምስኪንም ድሀም ዕውርም የተራቆትህም መሆ
ንህን ስለማታውቅ ፤ ባለ ጠጋ እንድትሆን በእሳት የነጠ ፲፰ ፤
ረውን ወርቅ ፤ ተጐናጽፈህም የራቁትነትህ ኀፍረት እን
ዳይገለጥ ነጭ ልብስን ፤ እንድታይም ዓይኖችህን የምት
ኳለውን ኩል ከእኔ ትገዛ ዘንድ እመክርሃለሁ ። እኔ የም ፲፱ ፤
ወዳቸውን ሁሉ እገሥጻቸዋለሁ እቀጣቸውማለሁ ፤ እን
ግዲህ ቅና ንስሐም ግባ ። እነሆ ፤ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ ፤ ፳ ፤

ማንም ድምፄን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ ፡ ወደ እርሱ
እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ
፳፩ ፤ ጋር ይበላል ። እኔ ደግሞ ድል እንደ ነሣሁ ከአባቴም ጋር
በዙፋኑ ላይ እንደ ተቀመጥሁ ፤ ድል ለነሣው ከእኔ ጋር
፳፪ ፤ በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እሰጠዋለሁ ። መንፈስ ለአብ
ያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ፤ ከዚያ በኋላም አየሁ ፤ እነሆም በሰማይ የተከፈተ ደጅ ፤
እንደ መለከትም ሆኖ ሲናገረኝ የሰማሁት ፊተኛው ድምፅ ፦
ወደዚህ ውጣና ከዚህ በኋላ ሊሆን የሚያስፈልገውን ነገር
፪ ፤ አሳይሃለሁ አለ ። ወዲያው በመንፈስ ነበርሁ ፤ እነሆም ፤
ዙፋን በሰማይ ቆሞአል በዙፋኑም ላይ ተቀማጭ ነበረ ፤
፫ ፤ ተቀምጦም የነበረው በመልኩ የኢያስጲድንና የሰርዲኖን
ዕንቍ ይመስል ነበር ። በመልኩም መረግድን የመሰለ
፬ ፤ ቀስተ ደመና በዙፋኑ ዙሪያ ነበረ ። በዙፋኑ ዙሪያም ሀያ
አራት ዙፋኖች ነበሩ ፤ በዙፋኖቹም ላይ ነጭ ልብስ ለብ
ሰው በራሳቸውም የወርቅ አክሊል ደፍተው ሀያ አራት
፭ ፤ ሽማግሌዎች ተቀምጠው ነበር ። ከዙፋኑም መብረቅና
ድምፅ ነጐድጓድም ይወጣል ፤ በዙፋኑም ፊት ሰባት የእ
ሳት መብራቶች ይበሩ ነበር ፤ እነርሱም ሰባቱ የእግዚአ
፮ ፤ ብሔር መናፍስት ናቸው ። በዙፋኑም ፊት ብርሌ የሚመ
ስል የብርጭቆ ባሕር ነበረ ።
በዙፋኑም መካከል በዙፋኑም ዙሪያ ፤ በፊትና በኋላ
፯ ፤ ዓይኖች የሞሉአቸው አራት እንስሶች ነበሩ ። ፊተኛውም
እንስሳ አንበሳን ይመስላል ፤ ሁለተኛውም እንስሳ ጥጃን
ይመስላል ፤ ሦስተኛውም እንስሳ እንደ ሰው ፊት ነበረው ፤
፰ ፤ አራተኛውም እንስሳ የሚበረውን ንስር ይመስላል ። አራ
ቱም እንስሶች እያንዳንዳቸው ስድስት ክንፎች አሉአ
ቸው ፤ በዙሪያቸውና በውስጣቸውም ዓይኖች ሞልተው
ባቸዋል ፤

ቅዱስ ፤ ቅዱስ ፤ ቅዱስ ፤ የነበረውና ያለው የሚ
መጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ
እያሉ ቀንና ሌሊት አያርፉም ። እንስሶቹም በዙፋን ላይ ፱ ፤
ለተቀመጠው ከዘላለምም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚ
ኖረው ለእርሱ ክብርና ውዳሴ ምስጋናም በሰጡት ጊዜ ፤
ሀያ አራቱ ሽማግሌዎች በዙፋን ላይ በተቀመጠው ፊት ፲ -
ወድቀው ፤ ከዘላለም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚኖረው ፲፩ ፤
እየሰገዱ ፦
ጌታችንና አምላካችን ሆይ ፤ አንተ ሁሉን ፈጥረሃልና
ስለ ፈቃድህም ሆነዋልና ተፈጥረውማልና ክብር ውዳሴ
ኃይልም ልትቀበል ይገባሃል
እያሉ በዙፋኑ ፊት አክሊላቸውን ያኖራሉ ።

ምዕራፍ ፭ ።

በዙፋኑ ላይም በተቀመጠው በቀኝ እጁ ላይ በውስጥና ፩ ፤
በኋላ የተጻፈበት በሰባትም ማኅተም የተዘጋ መጽሐ
ፍን አየሁ ። ብርቱም መልአክ ፦ መጽሐፉን ይዘረጋ ዘንድ ፪ ፤
ማኅተሞቹንም ይፈታ ዘንድ የሚገባው ማን ነው ? ብሎ
በታላቅ ድምፅ ሲያውጅ አየሁ ። በሰማይም ቢሆን በም ፫ ፤
ድርም ላይ ቢሆን ከምድርም በታች ቢሆን መጽሐፉን
ሊዘረጋ ወይም ሊመለከተው ማንም አልተቻለውም ።
መጽሐፉንም ሊዘረጋ ወይም ሊመለከተው የሚገባው ፬ ፤
ማንም ስላልተገኘ እጅግ አለቀስሁ ። ከሽማግሌዎቹም ፭ ፤
አንዱ ፦ አታልቅስ ፤ እነሆ ፤ ከይሁዳ ነገድ የሆነው አን
በሳ እርሱም የዳዊት ሥር መጽሐፉን ይዘረጋ ዘንድ ሰባ
ቱንም ማኅተም ይፈታ ዘንድ ድል ነሥቶአል አለኝ ።
በዙፋኑና በአራቱ እንስሶች መካከልም በሽማግሌዎ ፮ ፤
ችም መካከል እንደ ታረደ በግ ቆሞ አየሁ ፤ ሰባትም ቀን
ዶችና ሰባት ዓይኖች ነበሩት እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ
የተላኩ የእግዚአብሔር መናፍስት ናቸው ። መጥቶም ፯ ፤
በዙፋን ላይ ከተቀመጠ ከዚያ ከቀኝ እጁ መጽሐፉን

፰ ፤ ወሰደው ። መጽሐፉንም በወሰደ ጊዜ አራቱ እንስሶችና
ሀያ አራቱ ሽማግሌዎች በበጉ ፊት ወደቁ ፤ እያንዳንዳቸ
ውም በገናንና የቅዱሳን ጸሎት የሆነ ዕጣን የሞላበትን የወ
ርቅ ዕቃ ያዙ ።
፱፤፲፤ መጽሐፉን ትወስድ ዘንድ ማኅተሞቹንም ትፈታ
ዘንድ ይገባሃል ፤ ታርደሃልና ፤ በደምህም ለእግዚአብ
ሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋም ሁሉ ከወገንም ሁሉ ከሕ
ዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መን
ግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አደረግሃቸው ፤ በም
ድርም ላይ ይነግሣሉ

፲፩ ፤ እያሉ አዲስን ቅኔ ይዘምራሉ ። አየሁም ፤ በዙፋኑም በእ
ንስሶቹም በሽማግሌዎቹም ዙሪያ የብዙ መላእክትን ድምፅ
ሰማሁ ፤ ቍጥራቸውም እልፍ አእላፋት ጊዜ እልፍ አእላፋትና ሺህ ጊዜ
፲፪ ፤ ሺህ ነበረ ፤ በታላቅም ድምፅ ፦
የታረደው በግ ኃይልና ባለ ጠግነት ጥበብም ብርታ
ትም ክብርም ምስጋናም በረከትም ሊቀበል ይገባዋል
፲፫ ፤ እሉ ። በሰማይና በምድርም ከምድርም በታች በባሕርም
ላይ ያለ ፍጥረት ሁሉ በእነርሱም ውስጥ ያለ ሁሉ ፦
በረከትና ክብር ምስጋናም ኃይልም ከዘላለም እስከ
ዘላለም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ፤ ለበጉም ይሁን
፲፬ ፤ ሲሉ ሰማሁ ። አራቱም እንስሶች ፦ አሜን አሉ ፤ ሽማግ
ሌዎቹም ወድቀው ሰገዱ ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ፤ በጉም ከሰባቱ ማኅተም አንዱን ባፈታ ጊዜ አየሁ ፤
ከአራቱም እንስሶች አንዱ ነጐድጓድ በሚመስል ድምፅ ፦
፪ ፤ መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ ። አየሁም ፤ እነሆም ፤ አምባላይ
ፈረስ ወጣ ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው ቀስት ነበረው ፤
አክሊልም ተሰጠው ፤ ድልም እየነሣ ወጣ ድል ለመን
ሣት ።
፫ ፤ ሁለተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ሁለተኛው እን

ስሳ ፦ መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ ። ሌላም ዳማ ፈረስ ወጣ ፤ ፬ ፤
በእርሱም ላይ ለተቀመጠው ሰላምን ከምድር ይወስድ ዘን
ድ ሰዎችም እርስ በርሳቸው እንዲተራረዱ ሥልጣን ተሰ
ጠው ፤ ታላቅም ሰይፍ ተሰጠው ።
ሦስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ሦስተኛው እንስሳ ፦ ፭ ፤
መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ ። አየሁም ፤ እነሆም ፤ ጥቁርም
ፈረስ ወጣ ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው በእጁ ሚዛን
ያዘ ። በአራቱም እንስሶች መካከል ድምፅ ፦ አንድ እርቦ ፮ ፤
ስንዴ በዲናር ሶስት እርቦ ገብስም በዲናር ፤ ዘይትንና
ወይንንም አትጕዳ ሲል ሰማሁ ።
አራተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ የአራተኛው እን ፯ ፤
ስሳ ድምፅ ፦ መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ ። አየሁም ፤ እን ፰ ፤
ሆም ፤ ሐመር ፈረስ ወጣ ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው
ስሙ ሞት ነበረ ። ሲኦልም ተከተለው ፤ በሰይፍና በራ
ብም በሞትም በምድርም አራዊት ይገድሉ ዘንድ ከምድር
በአራተኛዋ እጅ ላይ ሥልጣን ተሰጣቸው ።
አምስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ፤ ስለ እግዚአብ ፱ ፤
ሔር ቃልና ስለ ጠበቁት ምስክር የታረዱትን የሰዎች
ነፍሳት ከመሠዊያ በታች አየሁ ። በታላቅ ድምፅም እየ ፲ ፤
ጮኹ ፦ ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ ፤ እስከ መቼ ድረስ
አትፈርድም ደማችንንስ በምድር በሚኖሩት ላይ እስከ
መቼ አትበቀልም ፤ አሉ ። ለእያንዳንዳቸውም ነጭ ልብስ ፲፩ ፤
ተሰጣቸው ፤ እንደ እነርሱም ደግሞ ይገደሉ ዘንድ ያላቸው
የባሪያዎች ባልንጀራዎቻቸውና የወንድሞቻቸው ቍጥር
እስኪፈጸም ድረስ ፤ ገና ጥቂት ዘመን እንዲያርፉ ተባለ
ላቸው ።

ስድስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ አየሁ ፤ ታላቅም ፲፪ ፤
የምድር መናወጥ ሆነ ፤ ፀሐይም እንደ ማቅ ጠጕር ጥቁር
ሆነ ፤ ጨረቃም በሞላው እንደ ደም ሆነ ፤ በለስም በብርቱ ፲፫ ፤
ነፋስ ተናውጣ ቃርያዋን ፍሬ እንደምትጥል የሰማይ ከዋ
ክብት ወደ ምድር ወደቁ ፤ ሰማይም እንደ መጽሐፍ ተጠቅ ፲፬ ፤

ሎ አለፈ፤ ተራራዎችና ደሴቶችም ሁሉ ከስፍራቸው ተወ
፲፭ ፤ ሰዱ ። የምድርም ነገሥታትና መኳንንት ሻለቃዎችም
ባለ ጠጋዎችም ኃይለኛዎችም ባሪያዎችም ጌቶችም ሁሉ
፲፮ ፤ በዋሻዎችና በተራራዎች ዓለቶች ተሰወሩ ፤ ተራራዎችንና
ዓለቶችንም ፦ በላያችን ውደቁ በዙፋንም ከተቀመጠው
፲፯ ፤ ፊት ከበጉም ቍጣ ሰውሩን ፤ ታላቁ የቍጣው ቀን መጥ
ቶአልና ፤ ማንስ ሊቆም ይችላል ? አሉአቸው ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ፤ ከዚህም በኋላ በአራቱ በምድር ማዕዘን ቆመው አራት
መላእክት አየሁ ፤ እነርሱም ነፋስ በምድር ቢሆን ወይም
በባሕር ወይም በማንም ዛፍ እንዳይነፍስ አራቱን የምድር
፪ ፤ ነፋሳት ያዙ ። የሕያው አምላክ ማኅተም ያለውም ሌላ
መልአክ ከፀሐይ መውጫ ሲወጣ አየሁ ፤ ምድርንና ባሕር
ንም ሊጎዱ ለተሰጣቸው ለአራቱ መላእክት በታላቅ
፫ ፤ ድምፅ እየጮኸ ፦ የአምላካችንን ባሪያዎች ግምባራቸውን
እስክናትማቸው ድረስ ምድርን ቢሆን ወይም ባሕርን
፬ ፤ ወይም ዛፎችን አትጉዱ አላቸው ። የታተሙትንም ቍጥር
ሰማሁ ፤ ከእስራኤል ልጆች ነገድ ሁሉ የታተሙት መቶ
፭ ፤ አርባ አራት ሺህ ነበሩ ። ከይሁዳ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ
ታተሙ ፤ ከሮቤል ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ፤ ከጋድ ነገድ
፮ ፤ አሥራ ሁለት ሺህ ፤ ከአሴር ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ፤
ከንፍታሌም ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ፤ ከምናሴ ነገድ
፯ ፤ አሥራ ሁለት ሺህ ፤ ከስምዖን ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ፤
ከሌዊ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ፤ ከይሳኮር ነገድ አሥራ
፰ ፤ ሁለት ሺህ ፤ ከዛብሎን ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ፤ ከዮሴፍ
ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ፤ ከብንያም ነገድ አሥራ ሁለት
ሺህ ታተሙ ።
፱ ፤ ከዚህ በኋላ አየሁ ፤ እነሆም ፤ አንድ እንኳ ሊቈጥራቸው
የማይችል ከሕዝብና ከነገድ ከወገንም ከቋንቋም ሁሉ
እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ ፤ ነጭ ልብስም ለብሰው የዘንባ

ባንም ዝንጣፊዎች በእጆቻቸው ይዘው በዙፋኑና በበጉ
ፊት ቆሙ ፤ በታላቅም ድምፅ እየጮኹ ፦ ፲ ፤
በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለአምላካችንና ለበጉ ማዳን
ነው
አሉ ። መላእክቱም ሁሉ በዙፋኑና በሽማግሌዎቹ በአራ ፲፩ ፤
ቱም እንስሶቹ ዙሪያ ቆመው ነበር ፤ በዙፋኑም ፊት በግ
ምባራቸው ተደፉ ፤ ለእግዚአብሔርም እየሰገዱ ፦
አሜን ፤ በረከትና ክብር ጥበብም ምስጋናም ውዳሴም ፲፪ ፤
ኃይልም ብርታትም ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ
ለአምላካችን ይሁን ፤ አሜን
አሉ ።
ከሽማግሌዎቹም አንዱ መልሶ ፦ እነዚህ ነጭን ልብስ ፲፫ ፤
የለበሱ እነማን ናቸው ? ከወዴትስ መጡ ? አለኝ ። እኔም ፦ ፲፬ ፤
ጌታ ሆይ ፤ አንተ ታውቃለህ አልሁት ። አለኝም ፦ እነ
ዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው ፤ ልብሳቸውንም አጥበው
በበጉ ደም አነጹ ። ስለዚህ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ፲፭ ፤
አሉ ፤ ሌሊትና ቀንም በመቅደሱ ያመልኩታል ፤ በዙፋ
ኑም ላይ የተቀመጠው በእነርሱ ላይ ያድርባቸዋል ። ከእ ፲፮ ፤
ንግዲህ ወዲህ አይራቡም ፤ ከእንግዲህም ወዲህ አይጠ
ሙም ፤ ፀሐይም ትኵሳትም ሁሉ ከቶ አይወርድባቸውም ፤
በዙፋኑ መካከል ያለው በጉ እረኛቸው ይሆናልና ፤ ወደ ፲፯ ፤
ሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋልና ፤ እግዚአብሔ
ርም እንባዎችን ሁሉ ከዓይናቸው ያብሳል ።

ምዕራፍ ፰ ።

ሰባተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ እኩል ሰዓት የሚ ፩ ፤
ያህል ዝምታ በሰማይ ሆነ ። በእግዚአብሔርም ፊት የሚ ፪ ፤
ቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ ፤ ሰባትም መለከት
ተሰጣቸው ። ሌላም መልአክ መጣና የወርቅ ጥና ይዞ ፫ ፤
በመሠዊያው አጠገብ ቆመ ፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ
መሠዊያ ላይ በቅዱሳን ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ

፬ ዕጣን ተሰጠው ። የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር
፭ ከመልአኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ ። መልአኩም
ጥናውን ይዞ የመሠዊያውን እሳት ሞላበት ወደ ምድርም
ጣለው ፤ ነጐድጓድና ድምፅም መብረቅም መናወጥም ሆነ ።
፮ ሰባቱንም መለከት የያዙ ሰባቱ መላእክት ሊነፉ ተዘ
ጋጁ ።
፯ ፊተኛውም መልአክ ነፋ ፤ ደምም የተቀላቀለበት በረ
ዶና እሳት ሆነ ፣ ወደ ምድርም ተጣለ ፤ የምድርም ሲሶው
ተቃጠለ የዛፎችም ሲሶው ተቃጠለ የለመለመም ሣር
ሁሉ ተቃጠለ ።
፰ ሁለተኛውም መልአክ ነፋ ፤ በእሳት የሚቃጠል ታላቅ
ተራራን የሚመስል ነገር በባሕር ተጣለ ፤ የባሕርም
፱ ሲሶው ደም ሆነ በባሕርም ከሚኖሩ ሕይወት ካላቸው
ፍጥረቶች ሲሶው ሞተ የመርከቦችም ሲሶው ጠፉ ።
፲ ሦስተኛውም መልአክ ነፋ ፤ እንደ ችቦም የሚቃጠል
ታላቅ ኮከብ ከሰማይ ወደቀ ፣ በወንዞችና በውኃም ምን
፲፩ ጮች ሲሶ ላይ ወደቀ ። የኮከቡም ስም እሬቶ ይባላል ።
የውኃውም ሲሶ መራራ ሆነ መራራም ስለ ተደረገ በው
ኃው ጠንቅ ብዙ ሰዎች ሞቱ ።
፲፪ አራተኛውም መልአክ ነፋ ፤ የፀሐይ ሲሶና የጨረቃ
ሲሶ የከዋክብትም ሲሶ ተመታ ፣ የእነዚህ ሲሶ ይጨልም
ዘንድ ፣ የቀንም ሲሶው እንዳያበራ ፣ እንዲሁም የሌሊት ።
፲፫ አየሁም ፣ አንድም ንስር በሰማይ መካከል እየበረረ
በታላቅ ድምፅ ፦ ሊነፉ ያላቸው የሦስቱ መላእክት መለ
ከት ስለሚቀረው ድምፅ በምድር ላይ ለሚኖሩት ወዮላ
ቸው ፣ ወዮላቸው ፣ ወዮላቸው ሲል ሰማሁ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ አምስተኛውም መልአክ ነፋ ፤ ከሰማይም ወደ ምድር
ወድቆ የነበረ ኮከብ አየሁ ፣ የጥልቁም ጕድጓድ መክፈቻ
፪ ተሰጠው ። የጥልቁንም ጕድጓድ ከፈተው ፤ ጢስም ከታ

ላቅ እቶን እንደሚወጣ ጢስ ሆኖ ከጕድጓዱ ወጣ ፀሐይና
አየርም በጕድጓዱ ጢስ ጨለሙ ። ከጢሱም አንበጣዎች ፫
ወደ ምድር ወጡ ፣ የምድርም ጊንጦች ሥልጣን እንዳላ
ቸው ሥልጣን ተሰጣቸው ። የእግዚአብሔርም ማኅተም ፬
በግምባራቸው ከሌለባቸው ሰዎች በቀር በምድር ያለ
ውን ሣር ቢሆን ወይም ማናቸውንም የለመለመ ነገር
ወይም ማናቸውንም ዛፍ እንዳይጐዱ ተባለላቸው ። አም ፭
ስትም ወር ሊሣቅዩአቸው ተሰጣቸው እንጂ ሊገድሉአ
ቸው አይደለም ፤ እነርሱም የሚሣቅዩት ሥቃይ ጊንጥ
ሰውን ነድፎ እንደሚሣቅይ ነው ። በዚያም ወራት ሰዎች ፮
ሞትን ይፈልጋሉ አያገኙትምም ፣ ሊሞቱም ይመኛሉ
ሞትም ከእነርሱ ይሸሻል ።
የአንበጣዎቹም መልክ ለጦርነት እንደ ተዘጋጁ ፈረ ፯
ሶች ነው ፣ በራሳቸውም ላይ ወርቅ እንደሚመስሉ አክሊ
ሎች ነበሩአቸው ፣ ፊታቸውም እንደ ሰው ፊት ነበረ ፤ የሴ ፰
ቶችን ጠጕር የሚመስል ጠጕር ነበራቸው ፣ ጥርሳቸውም
እንደ አንበሳ ጥርስ ነበረ ፣ የብረት ጥሩር የሚመስልም ፱
ጥሩር ነበራቸው ፣ የክንፋቸውም ድምፅ ወደ ጦርነት እን
ደሚጋልቡ እንደ ብዙ ፈረሶች ሰረገላዎች ድምፅ ነበረ ።
እንደ ጊንጥም ጅራት ያለ ጅራት አላቸው በጅራታቸ ፲
ውም መውጊያ አለ ፣ ሰዎችንም አምስት ወር እንዲጐዱ
ሥልጣን አላቸው ። በእነርሱም ላይ ንጉሥ አላቸው እር ፲፩
ሱም የጥልቅ መልአክ ነው ፣ ስሙም በዕብራይስጥ አብ
ዶን በግሪክም አጶልዮን ይባላል ።
ፊተኛው ወዮ አልፎአል ፤ እነሆ ፣ ከዚህ በኋላ ገና ሁለት ፲፪
ወዮ ይመጣል ።
ስድስተኛውም መልአክ ነፋ ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ካለ ፲፫
በወርቅ ከተሠራ መሠዊያ ቀንዶች አንድ ድምፅ ሰማሁ ፣
መለከትም ያለውን ስድስተኛውን መልአክ ፦ በታላቁ ፲፬
ወንዝ በኤፍራጥስ የታሰሩትን አራቱን መላእክት ፍታ
ቸው አለው ። የሰዎችንም ሲሶ እንዲገድሉ ለሰዓቱና ፲፭

ለቀኑ ለወሩም ለዓመቱም ተዘጋጅተው የነበሩ አራቱ
፲፮ መላእክት ተፈቱ ። የፈረሰኞችም ጭፍራ ቍጥር እልፍ
ጊዜ እልፍ ፥ እልፍ ጊዜ እልፍ ነበረ ፤ ቍጥራቸውን ሰ
፲፯ ማሁ ። ፈረሶቹንና በእነርሱም ላይ የተቀመጡትን እን
ዲሁ በራእይ አየሁ ፤ እሳትና ያክንት ዲንም የሚመስል
ጥሩር ነበራቸው ፤ የፈረሶቹም ራስ እንደ አንበሳ ራስ ነበ
፲፰ ረ ፥ ከአፋቸውም እሳትና ጢስ ዲንም ወጣ ። ከአፋቸውም
በወጡት በእሳቱና በጢሱ በዲኑም በእነዚህ ሦስት መቅ
፲፱ ሠፍቶች የሰዎች ሢሶ ተገደለ ። የፈረሶቹ ሥልጣን በአፋቸ
ውና በጅራታቸው ነውና ፤ ጅራታቸው እባብን ይመስላልና ፥
ራስም አላቸው በእርሱም ይጐዳሉ ።
፳ በእነዚህም መቅሠፍቶች ያልተገደሉት የቀሩቱ ሰዎች
ለአጋንንትና ያዩ ወይም ይሰሙ ወይም ይሄዱ ዘንድ ለማ
ይችሉ ከወርቅና ከብር ከናስም ከድንጋይም ከእንጨ
ትም ለተሠሩ ለጣዖቶች እንዳይሰግዱ ስለ እጃቸው ሥራ
፳፩ ንስሐ አልገቡም ፤ ስለ መግደላቸውም ቢሆን ወይም ስለ
አስማታቸው ወይም ስለ ዝሙታቸው ወይም ስለ ስርቆታ
ቸው ንስሐ አልገቡም ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ሌላም ብርቱ መልአክ ደመና ተጐናጽፎ ከሰማይ ሲወ
ርድ አየሁ ፤ በራሱም ላይ ቀስተ ደመና ነበረ ፥ ፊቱም እንደ
፪ ፀሐይ እግሮቹም እንደ እሳት ዓምዶች ነበሩ ፤ የተከፈተ
ችንም ታናሽ መጽሐፍ በእጁ ያዘ ። ቀኝ እግሩንም በባ
፫ ሕር ላይ ግራውንም በምድር ላይ አኖረ ፥ እንደሚያገሣ
አንበሳ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ። በጮኸም ጊዜ ሰባቱ ነጐ
፬ ድጓድ በየድምፃቸው ተናገሩ ። ሰባቱ ነጐድጓድ በተናገሩ
ጊዜ ልጽፍ አሰብሁ ፤ ከሰማይም ፦ ሰባቱ ነጐድጓድ የተ
ናገሩትን ነገር በማኅተም ዝጋው አትጻፈውም የሚል
፭ ድምፅ ሰማሁ ። በባሕርና በምድርም ላይ ሲቆም ያየሁት
፮ መልአክ ቀኝ እጁን ወደ ሰማይ አሻቅቦ ዘረጋ ፥ ሰማይንና

በእርሱም ያሉትን ፥ ምድርንና በእርስዋም ያሉትን ፥ ባሕ
ርንና በእርሱም ያሉትን በፈጠረው ፥ ከዘላለምም እስከ
ዘላለም ድረስ ሕያው ሆኖ በሚኖረው ማለ ፦ ወደ ፊት
አይዘገይም ፥ ዳሩ ግን ሰባተኛው መልአክ ሊነፋ ባለው ፯
ጊዜ ድምፁም በሚሰማበት ዘመን ፥ ለባሪያዎቹ ለነቢያት
የምስራች እንደ ሰበከላቸው የእግዚአብሔር ምሥጢር
ይፈጸማል አለ ።
ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ እንደ ገና ሲናገረኝና ፦ ፰
ሂድና በባሕርና በምድር ላይ ከሚቆመው መልአክ በእጁ
ያለችውን የተከፈተችውን መጽሐፍ ውሰድ ሲል ሰማሁ ።
ወደ መልአኩም ሄጄ ፦ ታናሺቱን መጽሐፍ ስጠኝ አል ፱
ሁት ። እርሱም ፦ ውሰድና ብላት ፥ ሆድህንም መራራ
ታደርገዋለች በአፍህ ግን እንደ ማር ትጣፍጣለች አለኝ ።
ከመልአኩም እጅ ታናሺቱን መጽሐፍ ወስጄ በላኋት ፲
በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ሆነች ፤ ከበላኋት በኋላም ሆዴ
መራራ ሆነ ። ብዙ ወገኖችና በአሕዛብም በቋንቋዎችም ፲፩
በነገሥታትም ላይ እንደ ገና ትንቢት ትናገር ዘንድ ይገ
ባሃል ተባለልኝ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

በትር የሚመስል መለኪያ ለእኔ ተሰጠኝ እንዲህም ፩
ተባለልኝ ፦ ተነሥተህ የእግዚአብሔርን መቅደስና መሠ
ዊያውን በዚያም የሚሰግዱትን ለካ ። በመቅደሱም ውጭ ፪
ያለው እድሞ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና ተወው አትለካ
ውም ፤ እነርሱም አርባ ሁለት ወር የተቀደሰችውን ከተማ
ይረግጡአታል ። ለሁለቱም ምስክሮቼ ማቅ ለብሰው ሺህ ፫
ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ሊናገሩ እሰጣለሁ ።
እነዚህ በምድር ጌታ ፊት የሚቆሙ ሁለቱ ወይራዎ ፬
ችና ሁለቱ መቅረዞች ናቸው ። ማንምም ሊጐዳቸው ፭
ቢወድ እሳት ከአፋቸው ይወጣል ጠላቶቻቸውንም ይበ
ላል ፤ ማንም ሊጐዳቸው ቢወድም እንዲሁ ሊገደል ይገ

፮ ባቸዋል ። እነዚህ ትንቢት በሚናገሩበት ወራት ዝናብ እንዳ
ይዘንብ ሰማይን ሊዘጉ ሥልጣን አላቸው ፤ ውኆችንም
ወደ ደም ሊለውጡ በሚፈልጉበትም ጊዜ ሁሉ በመቅሠ
፯ ፍት ሁሉ ምድርን ሊመቱ ሥልጣን አላቸው ። ምስክሬ
ቸውን ከፈጸሙ በኋላ ከጥልቁ የሚወጣው አውሬ ይዋጋ
፰ ቸዋል ያሸንፋቸውማል ይገድላቸውማል ። በድናቸውም
በታላቂቱ ከተማ አደባባይ ይተኛል እርስዋም በመንፈ
ሳዊ ምሳሌ ሰዶምና ግብጽ የተባለች ደግሞ ጌታቸው የተ
፱ ሰቀለባት ናት ። ከወገኖችና ከነገዶችም ከቋንቋዎችም
ከአሕዛብም የሆኑ ሰዎች ሦስት ቀን ተኩል በድናቸውን
ይመለከታሉ ፤ በድናቸውም ወደ መቃብር ሊገባ አይፈ
፲ ቅዱም ። እነዚህም ሁለት ነቢያት በምድር የሚኖሩትን
ስለ ሣቀዩ በምድር የሚኖሩት በእነርሱ ላይ ደስ ይላቸ
ዋል በደስታም ይኖራሉ እርስ በርሳቸውም ስጦታ ይሰጣ
፲፩ ጣሉ ። ከሦስቱ ቀን ተኩልም በኋላ ከእግዚአብሔር የወጣ
የሕይወት መንፈስ ገባባቸው በእግሮቻቸውም ቆሙ ፤
፲፪ ታላቅም ፍርሃት በሚመለከቱት ላይ ወደቀባቸው ። ከሰ
ማይም ፦ ወደዚህ ውጡ የሚላቸውን ታላቅ ድምፅ ሰሙ ፤
ጠላቶቻቸውም እየተመለከቱአቸው ወደ ሰማይ በደ
፲፫ መና ወጡ ። በዚያም ሰዓት ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ ፤
ከከተማይቱም አሥረኛው እጅ ወደቀ ፤ በመናወጥም
ሰባት ሺህ ሰዎች ተገደሉ ፤ የቀሩትንም ፍርሃት ያዛቸው ፤
ለሰማዩም አምላክ ክብር ሰጡ ።
፲፬ ሁለተኛው ወዮ አልፎአል ፤ እነሆ ፤ ሦስተኛው ወዮ
በቶሎ ይመጣል ።
፲፭ ሰባተኛውም መልአክ ነፋ ፤ በሰማይም ፦
የዓለም መንግሥት ለጌታችንና ለእርሱ ለክርስ
ቶስ ሆነች ፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግሣል
፲፮ የሚሉ ታላላቅ ድምፆች ሆኑ ። በእግዚአብሔርም ፊት
በዙፋኖቻቸው የተቀመጡ ሀያ አራቱ ሽማግሌዎች በግ
፲፯ ምባራቸው ተደፍተው ለእግዚአብሔር እየሰገዱ እንዲህ

አሉ ፦
ያለህና የነበርህ ሁሉን የምትገዛ ጌታ እግዚአብሔር
ሆይ ፤ ትልቁን ኃይልህን ስለ ያዝህ ስለ ነገሥህም
እናመሰግንሃለን ፤ አሕዛብም ተቆጡ ፤ ቍጣህም ፲፰
መጣ ፤ በሙታንም ትፈርድ ዘንድ ዘመን መጣ ፤
ለባሪያዎችህም ለነቢያትና ለቅዱሳን ስምህንም ለሚ
ፈሩት ለታናናሾችና ለታላላቆችም ዋጋቸውን ትሰጥ
ዘንድ ፤ ምድርንም የሚያጠፉትን ታጠፋ ዘንድ ዘመን
መጣ ።
በሰማይም ያለው የእግዚአብሔር መቅደስ ተከፈተ ፤ ፲፱
የኪዳኑም ታቦት በመቅደሱ ታየ ፤ መብረቅና ድምፅም
ነጐድጓድም የምድርም መናወጥ ታላቅም በረዶ ሆነ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፤ ፀሐይን ተጐናጽፋ ፩
ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት በራስዋም ላይ የአሥራ
ሁለት ከዋክብት አክሊል የሆነላት አንዲት ሴት ነበረች ።
እርስዋም ፀንሳ ነበር ፤ ምጥም ተይዛ ልትወልድ ተጨንቃ ፪
ጮኸች ። ሌላም ምልክት በሰማይ ታየ ፤ እነሆም ታላቅ ፫
ቀይ ዘንዶ ፤ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶችም ነበሩት በራ
ሶቹም ላይ ሰባት ዘውዶች ነበሩ ፤ ጅራቱም የሰማይን ከዋ ፬
ክብት ሲሶ እየሳበ ወደ ምድር ጣላቸው ። ዘንዶውም ሴቲቱ
በወለደች ጊዜ ሕፃንዋን እንዲበላ ልትወልድ ባላት ሴት
ፊት ቆመ ። አሕዛብንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ፭
ያለውን ልጅ ወንድ ልጅ ወለደች ፤ ልጅዋም ወደ እግዚአ
ብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ ። ሴቲቱም ሺህ ከሁለት መቶ ፮
ስድሳ ቀን በዚያ እንዲመግቡአት በእግዚአብሔር ተዘጋ
ጅቶላት ወደ ነበረው ስፍራ ወደ በረሀ ሸሸች ።
በሰማይም ሰልፍ ሆነ ፤ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ፯
ተዋጉ ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ ፤ አልቻላቸ ፰
ውምም ፤ ከዚያም ወዲያ በሰማይ ስፍራ አልተገኘላቸ

፱ ውም ። ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው ፥ ዲያብሎስና ሰይ
ጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ
ተጣለ ፤ ወደ ምድር ተጣለ መላእክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ ።
፲ ታላቅም ድምፅ በሰማይ ሰማሁ እንዲህ ሲል ፦
እሁን የአምላካችን ማዳንና ኃይል መንግሥትም
የክርስቶስም ሥልጣን ሆነ ፥ ቀንና ሌሊትም በአም
ላካችን ፊት የሚከሳቸው የወንድሞቻችን ከሳሽ
፲፩ ተጥሎአልና ። እነርሱም ከበጉ ደም የተነሣ ከምስክ
ራቸውም ቃል የተነሣ ድል ነሡት ፥ ነፍሳቸው
፲፪ ንም እስከ ሞት ድረስ አልወደዱም ። ስለዚህ ፥
ሰማይና በውስጡ የምታድሩ ሆይ ፥ ደስ ይበላችሁ ፤
ለምድርና ለባሕር ወዮላቸው ፥ ዲያብሎስ ጥቂት
ዘመን እንዳለው አውቆ በታላቅ ቍጣ ወደ እናንተ
ወርዶአልና ።
፲፫ ዘንዶውም ወደ ምድር እንደ ተጣለ ባየ ጊዜ ወንድ
፲፬ ልጅ የወለደችውን ሴት አሳደዳት ። ከእባቡም ፊት ርቃ
እንድ ዘመን ፥ ዘመናትም ፥ የዘመንም እኵሌታ ወደምት
መገብበት ወደ ስፍራዋ ወደ በረሀ እንድትበር ለሴቲቱ
፲፭ ሁለት የታላቁ ንሥር ክንፎች ተሰጣት ። እባቡም ሴቲቱ
በወንዝ እንድትወሰድ ሊያደርግ ወንዝ የሚያህልን ውኃ
፲፮ ከአፉ በስተ ኋላዋ አፈሰሰ ። ምድሪቱም ሴቲቱን ረዳቻት ፥
ምድሪቱም አፍዋን ከፍታ ዘንዶው ከአፉ ያፈሰሰውን
፲፯ ወንዝ ዋጠችው ። ዘንዶውም በሴቲቱ ላይ ተቈጥቶ የእግ
ዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁትን የኢየሱስም ምስ
ክር ያላቸውን ከዘርዋ የቀሩትን ሊዋጋ ሄደ ፤ በባሕርም
አሸዋ ላይ ቆመ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ አንድም አውሬ ከባሕር ሲወጣ አየሁ ፤ አሥር ቀንዶ
ችና ሰባት ራሶች ነበሩት ፥ በቀንዶቹም ላይ አሥር ዘው
፪ ዶች በራሶቹም ላይ የስድብ ስም ነበረ ። ያየሁትም አውሬ

ነብር ይመስል ነበር ፥ እግሮቹም እንደ ድብ እግሮች ፥
አፉም እንደ አንበሳ አፍ ነበሩ ። ዘንዶውም ኃይሉንና
ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጠው ። ከራሶቹም ለሞት ፫
እንደ ታረደ ሆኖ አንዱን አየሁ ፥ ለሞቱ የሆነውም ቍስል
ተፈወሰ ። ምድርም ሁሉ አውሬውን እየተከተለ ተደነቀ ፥
ለዘንዶውም ሰገዱለት ፥ ለአውሬው ሥልጣንን ሰጥቶታ ፬
ልና ፤ ለአውሬውም ፦ አውሬውን ማን ይመስለዋል ፥
እርሱንስ ሊዋጋ ማን ይችላል ? እያሉ ሰገዱለት ።
ታላቅንም ነገርና ስድብን የሚናገርበት አፍ ተሰጠው ፥ ፭
በአርባ ሁለት ወርም እንዲሠራ ሥልጣን ተሰጠው ።
እግዚአብሔርንም ለመሳደብ ስሙንና ማደሪያውንም ፮
በሰማይም የሚያድሩትን ሊሳደብ አፉን ከፈተ ። ቅዱሳ ፯
ንንም ይዋጋ ዘንድ ድልም ያደርጋቸው ዘንድ ተሰጠው ፥
በነገድና በወገንም በቋንቋም በሕዝብም ሁሉ ላይ ሥል
ጣን ተሰጠው ። ከዓለምም ፍጥረት ጀምሮ በታረደው በግ ፰
ሕይወት መጽሐፍ ስሞቻቸው ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ
ሁሉ ይሰግዱለታል ። ጆሮ ያለው ቢኖር ይስማ ። ይማረክ ፱ ፲
ዘንድ ያለው ማንም ቢኖር ወደ ምርኮነት ይሄዳል ፤ በሰ
ይፍ የሚገድል ማንም ቢኖር ራሱ በሰይፍ እንዲገደል ይገ
ባዋል ። የቅዱሳን ትዕግሥትና እምነት በዚህ ነው ።
ሌላም አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ ፥ የበግ ቀንዶችን ፲፩
የሚመስሉ ሁለት ቀንዶችም ነበሩት እንደ ዘንዶም ይና
ገር ነበር ። በፊተኛውም አውሬ ሥልጣን በእርሱ ፊት ፲፪
ሁሉን ያደርጋል ። ለሞቱ የሆነውም ቍስል ለተፈወሰለት
ለፊተኛው አውሬ ምድርና በእርሱ የሚኖሩት እንዲሰግ
ዱለት ያደርጋል ። እሳትንም እንኳ ከሰማይ ወደ ምድር ፲፫
በሰው ፊት እስኪያወርድ ድረስ ታላላቆችን ምልክቶች
ያደርጋል ። በአውሬውም ፊት ያደርግ ዘንድ ከተሰጡት ፲፬
ምልክቶች የተነሣ በምድር የሚኖሩትን ያስታል ፤ የሰይ
ፍም ቍስል ለነበረውና በሕይወት ለኖረው ለአውሬው
ምስልን እንዲያደርጉ በምድር የሚኖሩትን ይናገራል ።

፲፭ የአውሬው ምስል ሊናገር እንኳ ለአውሬውም ምስል
የማይሰግዱለትን ሁሉ ሊያስገድላቸው ፣ ለአውሬው ምስል
፲፮ ትንፋሽ እንዲሰጠው ተሰጠው ። ታናናሾችና ታላላቆችም
ባለ ጠጎዎችና ድሆችም ጌታዎችና ባሪያዎችም ሁሉ በቀኝ
እጃቸው ወይም በግምባራቸው ምልክትን እንዲቀበሉ ፣
፲፯ የአውሬውም ስም ወይም የስሙ ቍጥር ያለው ምልክት
የሌለበት ማንም ሊገዛ ወይም ሊሸጥ እንዳይችል ያደር
፲፰ ጋል ። ጥበብ በዚህ አለ ። አእምሮ ያለው የአውሬውን ቍጥር
ይቍጠረው ፤ ቍጥሩ የሰው ቍጥር ነውና ፤ ቍጥሩም
ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ አየሁም ፣ እነሆም ፣ በጉ በጽዮን ተራራ ቆሞ ነበር ፣
ከእርሱም ጋር ስሙና የአባቱ ስም በግምባራቸው የተጻፈ
፪ ላቸው መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ ። እንደ ብዙ ውኃም
ድምፅና እንደ ታላቅ ነጐድጓድ ድምፅ ያለ ከሰማይ ድም
ፅን ሰማሁ ፣ ደርዳሪዎችም በገና እንደሚደረድሩ ያለ
፫ ድምፅ ሰማሁ ። በዙፋኑም ፊት በአራቱም እንስሶችና በሽ
ማግሌዎቹ ፊት አዲስ ቅኔ ዘመሩ ፤ ከምድርም ከተዋጁት
ከመቶ አርባ አራት ሺህ በቀር ያን ቅኔ ሊማር ለማንም
፬ አልተቻለውም ። ከሴቶች ጋር ያልረከሱ እነዚህ ናቸው ፤
ድንግሎች ናቸውና ። በጉ ወደሚሄድበት የሚከተሉት
እነዚህ ናቸው ። ለእግዚአብሔርና ለበጉ በኵራት እንዲ
፭ ሆኑ ከሰዎች የተዋጁ እነዚህ ናቸው ። በአፋቸውም ውሸት
አልተገኘም ፤ ነውር የለባቸውም ።
፮ በምድርም ለሚኖሩ ለሕዝብም ለነገድም ለቋንቋም
ለወገንም ሁሉ ይሰብክ ዘንድ የዘላለም ወንጌል ያለው
፯ ሌላ መልአክ ከሰማይ መካከል ሲበር አየሁ ፤ በታላቅ
ድምፅም ፦ የፍርዱ ሰዓት ደርሶአልና እግዚአብሔርን
ፍሩ ክብርንም ስጡት ፤ ሰማይንና ምድርንም ባሕርንም
የውኆችንም ምንጮች ለሠራው ስገዱለት አለ ።

ሌላም ሁለተኛ መልአክ ፦ አሕዛብን ሁሉ የዝሙት ፰
ዋን ቍጣ ወይን ጠጅ ያጠጣች ታላቂቱ ባቢሎን ወደ
ቀች ፣ ወደቀች እያለ ተከተለው ።
ሦስተኛም መልአክ ተከተላቸው ፣ በታላቅ ድምፅ እን ፱
ዲህ እያለ ፦ ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግድ በግምባሩም
ወይም በእጁ ምልክቱን የሚቀበል ማንም ቢኖር ፣ እርሱ ፲
ደግሞ በቍጣው ጽዋ ሳይቀላቀል ከተዘጋጀው ከእግዚአ
ብሔር ቍጣ ወይን ጠጅ ይጠጣል ፣ በቅዱሳንም መላእክ
ትና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሣቀያል ። የሥቃያቸ ፲፩
ውም ጢስ ለዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ይወጣል ፣ ለአ
ውሬውና ለምስሉም የሚሰግዱ የስሙንም ምልክት የሚ
ቀበል ሁሉ ቀንና ሌሊት ዕረፍት የላቸውም ።
የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁት ኢየሱስንም ፲፪
በማመን የሚጸኑት ቅዱሳን ትዕግሥታቸው በዚህ ነው ።
ከሰማይም ፦ ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ የሚሞቱ ሙታን ፲፫
ብፁዓን ናቸው ። መንፈስ ፦ አዎን ፣ ከድካማቸው ያርፉ
ዘንድ ፣ ሥራቸውም ይከተላቸዋል ይላል ብለህ ጻፍ የሚል
ድምፅ ሰማሁ ።
አየሁም ፣ እነሆም ነጭ ደመና ፣ በደመናውም ላይ የሰ ፲፬
ውን ልጅ የሚመስል ተቀምጦአል ፣ በራሱም ላይ የወ
ርቅ አክሊል በእጁም ስለታም ማጭድ ነበረው ። ሌላ መል ፲፭
አክም ከመቅደሱ ወጥቶ በደመናው ላይ ለተቀመጠው ፦
የማጨድ ሰዓት ስለ ደረሰ ማጭድህን ስደድና እጨድ ፣
የምድሩ መከር ጠውልጓልና ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ።
በደመናውም ላይ የተቀመጠው ማጭዱን ወደ ምድር ፲፮
ጣለው ምድርም ታጨደች ።
ሌላ መልአክም በሰማይ ካለው መቅደስ ወጣ ፣ እርሱም ፲፯
ደግሞ ስለታም ማጭድ ነበረው ። በእሳትም ላይ ሥልጣን ፲፰
ያለው ሌላ መልአክ ከመሠዊያው ወጥቶ ስለታም ማጭ
ድ የለውን ፦ ዘለላዎቹ ፈጽመው በስለዋልና ስለታሙን
ማጭድህን ስደድና በምድር ያለውን የወይን ዛፍ ዘለላ

፲፱ ፤ ዎች ቍረጥ ብሎ በታላቅ ድምፅ ጠራ ። መልአኩም ማጭ
ዱን ወደ ምድር ጣለው ፤ በምድርም ካለው ከወይን ዛፍ
ቈርጦ ወደ ታላቁ ወደ እግዚአብሔር ቍጣ መጥመቂያ
፳ ፤ ጣለ ። የወይኑም መጥመቂያ ከከተማ ውጭ ተረገጠ ፤
እስከ ፈረሶች ልጓምም የሚደርስ ደም ርቀቱ ሺህ ስድስት
መቶ ምዕራፍ ሆኖ ከመጥመቂያው ወጣ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ፤ ሌላም ታላቅና ድንቅ ምልክት በሰማይ አየሁ ፤ የእግዚ
አብሔር ቍጣ በእነርሱ ስለሚፈጸም ኋለኞቹን ሰባት
መቅሠፍቶች የያዙ ሰባት መላእክት ታዩ ።
፪ ፤ በእሳትም የተቀላቀለውን የብርጭቆ ባሕር የሚመስለ
ውን አየሁ ፤ በአውሬውና በምስሉም በስሙም ቍጥር
ላይ ድል ነሥተው የነበሩት የእግዚአብሔርን በገና ይዘው
በብርጭቆ ባሕር ላይ ሲቆሙ አየሁ ።
፫፣፬ ፤ ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ ፤ ሥራህ ታላቅና
ድንቅ ነው ፤ የአሕዛብ ንጉሥ ሆይ ፤ መንገድህ ጻድ
ቅና እውነተኛ ነው ፤ ጌታ ሆይ ፤ የማይፈራህና ስም
ህን የማያከብር ማን ነው ፤ አንተ ብቻ ቅዱስ ነህና ፤
የጽድቅም ሥራህ ስለ ተገለጠ አሕዛብ ሁሉ ይመ
ጣሉ በፊትህም ይሰግዳሉ
እያሉ የእግዚአብሔርን ባሪያ የሙሴን ቅኔና የበጉን ቅኔ
ይዘምራሉ ።
፭ ፤ ከዚህም በኋላ አየሁ ፤ የምስክርም ድንኳን መቅደስ
፮ ፤ በሰማይ ተከፈተ ፤ ሰባቱንም መቅሠፍት የያዙ ሰባቱ መላ
እክት ከመቅደሱ ወጡ ፤ ከተልባ እግርም የተሠራ ጥሩ
የጌጥ ልብስ ለበሱ ደረታቸውንም በወርቅ መታጠቂያ
፯ ፤ ታጠቁ ። ከአራቱም እንስሶች አንዱ ከዘላለም እስከ ዘላ
ለም ድረስ የሚኖር የእግዚአብሔር ቍጣ የሞላባቸውን
፰ ፤ ሰባት የወርቅ ጽዋዎች ለሰባቱ መላእክት ሰጣቸው ። ከእ
ግዚአብሔርም ክብርና ከኃይሉ ጢስ በመቅደሱ ሞላበት ፤

የሰባቱም መላእክት ሰባቱ መቅሠፍት እስኪፈጸሙ ድረስ
አንድ እንኳ ወደ መቅደሱ ይገባ ዘንድ አልቻለም ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ለሰባቱም መላእክት ፦ ሄዳችሁ የእግዚአብሔርን ቍጣ ፩ ፤
ጽዋዎች በምድር ውስጥ አፍስሱ የሚል ታላቅ ድምፅ
ከመቅደሱ ሰማሁ ።
ፊተኛውም ሄዶ ጽዋውን በምድር ውስጥ አፈሰሰ ፤ የአ ፪ ፤
ውሬውም ምልክት ባለባቸው ለምስሉም በሚሰግዱ ሰዎች
ክፉኛ የሚነዘንዝ ቍስል ሆነባቸው ።
ሁለተኛውም ጽዋውን በባሕር ውስጥ አፈሰሰ ፤ እንደ ፫ ፤
ሞተም ሰው ደም ሆነ ፤ በባሕርም ከሚኖሩት ሕይወት
ያለበት ነፍስ ሁሉ ሞተ ።
ሦስተኛውም ጽዋውን በወንዞችና በውኃ ምንጮች ፬ ፤
ውስጥ አፈሰሰ ፤ እነርሱም ደም ሆኑ ። የውኃውም መልአክ፦ ፭ ፤
ያለህና የነበርህ ጌታ ሆይ ፤ ቅዱስ ሆይ ፤ እንደዚህ ስለ ፈረ
ድህ ጻድቅ ነህ ፤ የቅዱሳንንና የነቢያትን ደም ስላፈሰሱ ፮ ፤
ደምን ደግሞ አጠጥተሃቸዋል ፤ የሚገባቸው ነውና ብሎ
ሲናገር ሰማሁ ። ከመሠዊያውም ፦ አዎን ፤ ሁሉን የምት ፯ ፤
ገዛ ጌታ አምላክ ሆይ ፤ ፍርዶችህ እውነትና ጽድቅ ናቸው
ብሎ ሲናገር ሰማሁ ።
አራተኛውም ጽዋውን በፀሐይ ላይ አፈሰሰ ፤ ሰዎችንም ፰ ፤
በእሳት ልታቃጥል ተሰጣት ። ሰዎችም በታላቅ ትኵሳት ፱ ፤
ተቃጠሉ ፤ በእነዚህም መቅሠፍቶች ላይ ሥልጣን ያለ
ውን የእግዚአብሔርን ስም ተሳደቡ ፤ ክብርንም እንዲሰ
ጡት ንስሐ አልገቡም ።
አምስተኛውም ጽዋውን በአውሬው ዙፋን ላይ አፈ ፲ ፤
ሰሰ ፤ መንግሥቱም ጨለማ ሆነች ከሥቃይም የተነሣ መላ
ሶቻቸውን ያኝኩ ነበር ፤ ከሥቃያቸውና ከቍስላቸውም ፲፩ ፤
የተነሣ የሰማይን አምላክ ተሳደቡ ፤ ከሥራቸውም ንስሐ
አልገቡም ።

፲፪ ፤ ስድስተኛውም ጽዋውን በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ
ላይ አፈሰሰ ፤ ከፀሐይም መውጫ ለሚመጡ ነገሥታት
፲፫ ፤ መንገድ እንዲሰናዳላቸው ውኃው ደረቀ ። ከዘንዶውም
አፍና ከአውሬው አፍ ከሐሰተኛውም ነቢይ አፍ ጓጕን
ቸሮች የሚመስሉ ሦስት ርኵሳን መናፍስት ሲወጡ አየሁ ፤
፲፬ ፤ ምልክት እያደረጉ የአጋንንት መናፍስት ናቸውና ፣ በታ
ላቁም ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር ቀን ወደሚሆነው
ጦር እንዲያስከትቱአቸው ወደ ዓለም ሁሉ ነገሥታት ይወ
፲፭ ፤ ጣሉ ። እነሆ ፣ እንደ ሌባ ሆኜ እመጣለሁ ፤ ራቁቱን እንዳ
ይሄድ እፍረቱንም እንዳያዩ ነቅቶ ልብሱን የሚጠብቅ
፲፮ ፤ ብፁዕ ነው ። በዕብራይስጥም አርማጌዶን ወደሚባል
ስፍራ አስከተቱአቸው ።
፲፯ ፤ ሰባተኛውም ጽዋውን በአየር ውስጥ አፈሰሰ ፤ ከመቅ
ደሱም ውስጥ ፦ ተፈጽሞአል የሚል ታላቅ ድምፅ ከዙ
፲፰ ፤ ፋኑ ወጣ ። መብረቅና ድምፅም ነጕድጓድም ሆኑ ፣ ትል
ቅም የምድር መናወጥ ሆነ ፤ ሰው በምድር ከተፈጠረ
ጀምሮ እንዲህ ያለ ታላቅ መናወጥ ከቶ አልነበረም ፤
፲፱ ፤ ከሁሉ በለጠ ። ታላቂቱም ከተማ በሦስት ተከፋፈለች ፣
የአሕዛብም ከተማዎች ወደቁ ። ታላቂቱም ባቢሎን የብ
ርቱ ቍጣው ወይን ጠጅ የሞላበትን ጽዋ እንዲሰጣት በእ
፳ ፤ ግዚአብሔር ፊት ታሰበች ። ደሴቶችም ሁሉ ሸሹ ተራራ
፳፩ ፤ ዎችም አልተገኙም ። በሚዛንም አንድ ታላንት የሚያህል
ታላቅ በረዶ በሰዎች ላይ ከሰማይ ወረደባቸው ፤ ሰዎቹም
ከበረዶው መቅሠፍት የተነሣ እግዚአብሔርን ተሳደቡ ፣
መቅሠፍቱ እጅግ ታላቅ ነውና ።

አንድ ታላንት ሦስት ፈረሱላ የሚያህል ነው ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ፤ ሰባቱንም ጽዋዎች ከያዙ ከሰባቱ መላእክት አንዱ
መጥቶ ፦ ና በብዙም ውኆች ላይ የተቀመጠችውን የታ
፪ ፤ ላቂቱን ጋለሞታ ፍርድ አሳይሃለሁ ፤ የምድርም ነገሥታት

ከእርስዋ ጋር ሴሰኑ በምድርም የሚኖሩ ከዝሙትዋ ወይን
ጠጅ ሰከሩ ብሎ ተናገረኝ ። በመንፈስም ወደ በረሀ ወሰ ፫ ፤
ደኝ ፤ የስድብም ስሞች በሞሉበት ፣ ሰባት ራሶችና አሥር
ቀንዶችም ባሉበት በቀይ አውሬ ላይ እንዲት ሴት ተቀ
ምጣ አየሁ ። ሴቲቱም በቀይና በሐምራዊ ልብስ ተጐና ፬ ፤
ጽፋ በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች በዕንቁችም ተሸልማ
ነበር ፣ በእጅዋም የሚያስጸይፍ ነገር የዝሙትዋም ርኵ
ሰት የሞላበትን የወርቅ ጽዋ ያዘች ፤ በግምባርዋም ምሥ ፭ ፤
ጢር የሆነ ስም ፦ ታላቂቱ ባቢሎን የጋለሞታዎችና የም
ድር ርኵሰት እናት ተብሎ ተጻፈ ። ሴቲቱም በቅዱሳን ፮ ፤
ደምና በኢየሱስ ምስክሮች ደም ሰክራ አየኋት ።
ባየኋትም ጊዜ እጅግ ታላቅ ድንቅ አደነቅሁ ። መልአ ፯ ፤
ኩም አለኝ ፦ የምትደነቅ ስለ ምንድር ነው ፤ የሴቲቱን
ምሥጢርና የሚሸከማትን ፣ ሰባት ራሶችና አሥር ቀን
ዶች ያሉትን የአውሬውን ምሥጢር እኔ እነግርሃለሁ ።
ያየኸው አውሬ አስቀድሞ ነበረ ፣ አሁንም የለም ፣ ከጥ ፰ ፤
ልቁም ይወጣ ዘንድ አለው ፣ ወደ ጥፋትም ይሄዳል ፤ ስሞ
ቻቸውም ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ በሕይወት መጽሐፍ
ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ አውሬው አስቀድሞ እንደ
ነበረ አሁንም እንደሌለ ፣ ነገር ግን እንዳለ ሲያዩ ያደን
ቃሉ ። ጥበብ ያለው አእምሮ በዚህ ነው ። ሰባቱ ራሶች ፱ ፤
ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራራዎች ናቸው ፤
ሰባት ነገሥታት ደግሞ ናቸው ፤ አምስቱ ወድቀዋል አን ፲ ፤
ዱም አለ ፣ የቀረውም ገና አልመጣም ፤ ሲመጣም ፣ ጥቂት
ጊዜ ሊቆይ ይገባዋል ። የነበረውና የሌለውም አውሬ ራሱ ፲፩ ፤
ደግሞ ስምንተኛው ነው ከሰባቱም አንዱ ነው ፣ ወደ ጥፋ
ትም ይሄዳል ። ያየሃቸውም አሥሩ ቀንዶች ገና መንግሥ ፲፪ ፤
ትን ያልተቀበሉ አሥር ነገሥታት ናቸው ፣ ዳሩ ግን ከአ
ውሬው ጋር ለአንድ ሰዓት እንደ ነገሥታት ሥልጣንን
ይቀበላሉ ። እነዚህ አንድ አሳብ አላቸው ፣ ኃይላቸውንና ፲፫ ፤
ሥልጣናቸውንም ለአውሬው ይሰጣሉ ። እነዚህ በጉን ፲፬ ፤

ይወጋሉ ፤ በጉም የጌታዎች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ስለ
ሆነ እነርሱን ድል ይነሣል ፣ ከእርሱም ጋር ያሉ የተጠ
ሩና የተመረጡ የታመኑም ደግሞ ድል ይነሣሉ ።
፲፭ ፤ አለኝም ፦ ጋለሞታይቱ የተቀመጠችባቸው ያየሃቸው
ውኃዎች ፣ ወገኖችና ብዙ ሰዎች አሕዛብም ቋንቋዎችም
፲፮ ፤ ናቸው ። ያየሃቸውም አሥር ቀንዶችና አውሬው ጋለሞታ
ይቱን ይጣላሉ ፤ ባዶዋንና ራቁትዋንም ያደርጓታል ፣
፲፯ ፤ ሥጋዋንም ይበላሉ ፣ በእሳትም ያቃጥሉአታል ። እግዚአ
ብሔር አሳቡን እንዲያደርጉ አንድንም አሳብ እንዲያደ
ርጉ የእግዚአብሔርም ቃል እስኪፈጸም ድረስ መንግሥ
ታቸውን ለአውሬው እንዲሰጡ በልባቸው አግብቶአልና ።
፲፰ ፤ ያየሃትም ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ታላ
ቂቱ ከተማ ናት ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ፤ ከዚህ በኋላ ታላቅ ሥልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከሰ
ማይ ሲወርድ አየሁ ፣ ከክብሩም የተነሣ ምድር በራች ።
፪ ፤ በብርቱም ድምፅ ፦ ታላቂቱ ባቢሎን ወደቀች ፣ ወደቀች ፤
የአጋንንትም ማደሪያ ሆነች ፣ የርኵሳንም መናፍስት ሁሉ
መጠጊያ የርኵሳንና የተጠሉም ወፎች ሁሉ መጠጊያ
፫ ፤ ሆነች ፤ አሕዛብ ሁሉ ከዝሙትዋ ቍጣ ወይን ጠጅ የተነሣ
ወድቀዋልና ፣ የምድርም ነገሥታት ከእርስዋ ጋር ሴሰኑ
የምድርም ነጋዴዎች ከቅምጥልነትዋ ኃይል የተነሣ ባለ
፬ ፤ ጠጋዎች ሆኑ ብሎ ጮኸ ። ከሰማይም ሌላ ድምፅ ሰማሁ
እንዲህ ሲል ፦ ሕዝቤ ሆይ ፣ በኃጢአትዋ እንዳትተባበሩ
ከመቅሠፍትዋም እንዳትቀበሉ ከእርስዋ ዘንድ ውጡ ፤
፭ ፤ ኃጢአትዋ እስከ ሰማይ ድረስ ደርሶአልና ፣ እግዚአብሔርም
፮ ፤ ዓመፃዋን አሰበ ። እርስዋ እንደ ሰጠች መጠን ብድራት
መልሱላት ፣ እንደ ሥራዋም ሁለት እጥፍ ደርቡባት ፤
በቀላቀለችው ጽዋ ሁለት እጥፍ አድርጋችሁ ቀላቅሉባት ፤
፯ ፤ ራስዋን እንደ አከበረችና እንደ ተቀማጠለች ልክ ሥቃይና

ኀዘን ስጡአት ። በልብዋ ፦ ንግሥት ሆኜ እቀመጣለሁ
ባልቴትም አልሆንም ኀዘንንም ከቶ አላይም ስላለች ፣
ስለዚህ በአንድ ቀን ሞትና ኀዘን ራብም የሆኑ መቅሠፍ ፰ ፤
ቶችዋ ይመጣሉ ፣ በእሳትም ትቃጠላለች ፤ የሚፈርድባት
እግዚአብሔር ብርቱ ነውና ።
ከእርስዋም ጋር የሴሰኑና የተቀማጠሉ የምድር ነገሥ ፱ ፤
ታት የመቃጠልዋን ጢስ ሲያዩ ስለ እርስዋ ዋይ ዋይ
እያሉ ያለቅሳሉ ፤ ሥቃይዋንም ከመፍራት የተነሣ በሩቅ ፲ ፤
ቆመው ፦ አንቺ ታላቂቱ ከተማ ፣ ብርቱይቱ ከተማ ባቢ
ሎን ፣ ወዮልሽ ፣ ወዮልሽ ፤ በአንድ ሰዓት ፍርድሽ ደርሶ
አልና እያሉ ይናገራሉ ።
የመርከባቸውንም ጭነት ከእንግዲህ ወዲህ የሚገዛ ፲፩ ፤
የለምና የምድር ነጋዴዎች ያለቅሱላታል ያዝኑላትማል ፤
ጭነትም ወርቅና ብር የከበረም ድንጋይ ዕንቍም ፣ ቀጭ ፲፪ ፤
ንም ተልባ እግር ቀይም ሐርም ሐምራዊም ልብስ የሚሸ
ትም እንጨት ሁሉ ፣ ከዝሆን ጥርስም የተሠራ ዕቃ ሁሉ ፣
እጅግም ከከበረ እንጨት ከናስም ከብረትም ከዕብነ በረድም
የተሠራ ዕቃ ሁሉ ፣ ቀረፋም ቅመምም የሚቃጠልም ሽቱ ፲፫ ፤
ቅባትም ዕጣንም የወይን ጠጅም ዘይትም የተሰለቀ ዱቄ
ትም ስንዴም ከብትም በግም ፈረስም ሰረገላም ባሪያዎ
ችም የሰዎችም ነፍሳት ነው ። ነፍስሽም የጐመጀችው ፲፬ ፤
ፍሬ ከአንቺ ዘንድ አልፎአል ፣ የሚቀማጠልና የሚያጌ
ጥም ነገር ሁሉ ጠፍቶብሻል ፣ ሰዎችም ከእንግዲህ ወዲህ
ከቶ እያገኙአቸውም ። እነዚህን የነገዱ በእርስዋም ባለ ፲፭
ጠጋዎች የሆኑት እያለቀሱና እያዘኑ ፦ በቀጭን ተልባ ፲፮ ፤
እግርና በቀይ ሐምራዊም ልብስ ለተጐናጸፈች በወርቅና
በከበረ ድንጋይም በዕንቍም ለተሸለመች ለታላቂቱ ከተማ
ወዮላት ፣ ወዮላት ፣ ይህን የሚያህል ታላቅ ባለ ጠግነት
በአንድ ሰዓት ጠፍቶአልና እያሉ ሥቃይዋን ከመፍራት
የተነሣ በሩቅ ይቆማሉ ። የመርከብም መሪ ሁሉ በመርከ
ብም ወደ ማናቸውም ስፍራ የሚሄድ ሁሉ መርከበኞችም

፲፰ ፤ ከባሕርም የሚጠቀሙ ሁሉ በሩቅ ቆሙ ፤ የመቃጠልዋ
ንም ጢስ ባዩ ጊዜ ፦ ታላቂቱን ከተማ የምትመስላት
፲፱ ፤ ምን ከተማ ነበረች ፤ እያሉ ጮኹ ። በራሳቸውም ላይ ትቢያ
ነስንሰው እያለቀሱና እያዘኑ ፦ በባሕር መርከቦች ያሉአቸ
ውን ሁሉ ከባለ ጠግነትዋ የተነሣ ባለ ጠጎች ላደረገች
ለታላቂቱ ከተማ ወዮላት ፤ ወዮላት ፤ በአንድ ሰዓት
፳ ፤ ጠፍታለችና እያሉ ጮኹ ። ሰማይ ሆይ ፤ ቅዱሳን ሐዋር
ያት ነቢያትም ሆይ ፤ በእርስዋ ላይ ደስ ይበላችሁ ፤ እግዚ
አብሔር ፈርዶላችኋልና ።
፳፩ ፤ አንድም ብርቱ መልአክ ትልቅን ወፍጮ የሚመስልን
ድንጋይ አንሥቶ ወደ ባሕር ወረወረው እንዲህ ሲል ፦
ታላቂቱ ከተማ ባቢሎን እንዲህ ተገፍታ ትወድቃለች ከእ
፳፪ ፤ ንግዲህም ወዲህ ከቶ አትገኝም ። በገና የሚመቱና የሚ
ዘምሩም ድምፅ እምቢልተኞና መለከትንም የሚነፉ ድምፅ
ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም ፤ የእጅ
ጥበብም ሁሉ አንድ ብልሃተኛ እንኳ ከእንግዲህ ወዲህ
በአንቺ ውስጥ ከቶ አይገኝም ፤ የወፍጮ ድምፅም ከእንግ
፳፫ ፤ ዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም ፤ የመብራትም
ብርሃን ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ አይበራም ፤
የሙሽራና የሙሽራይቱም ድምፅ ከእንግዲህ ወዲህ በአ
ንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም ፤ ነጋዴዎችሽ የምድር መኳን
ንት ነበሩና ፤ በአስማትሽም አሕዛብ ሁሉ ስተዋልና ።
፳፬ ፤ በእርስዋም ውስጥ የነቢያትና የቅዱሳን ደም በምድርም
የታረዱ ሁሉ ደም ተገኝባት ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ፤ ፲፱ ፤ ከዚህ በኋላ በሰማይ ፦
ሃሌ ሉያ ፤ በዝሙትዋ ምድርን ያጠፋችይቱን ታላ
ቂቱን ጋለሞታ ስለ ፈረደባት ፤ የባሪያዎቹንም ደም
ከእጅዋ ስለ ተበቀለ ፤ ፍርዶቹ እውነትና ጽድቅ
ናቸውና ማዳንና ክብር ኃይልም የአምላካችን ነው

ቁሉ ሲናገር እንደ ብዙ ሕዝብ ታላቅ ድምፅ ያለ ድምፅን
ሰማሁ ። ደግመውም ፦ ሃሌ ሉያ አሉ ፤ ጢስዋም ለዘላለም ፫ ፤
እስከ ዘላለም ይወጣል ። ሀያ አራቱም ሽማግሌዎችና ፬ ፤
አራቱ እንስሶች በፊታቸው ተደፍተው በዙፋኑ ላይ ለተ
ቀመጠው ለእግዚአብሔር ፦ አሜን ፤ ሃሌ ሉያ እያሉ ሰገዱ
ለት ። ድምፅም ፦ ፭ ፤
ባሪያዎቹ ሁሉ እርሱንም የምትፈሩት ታናናሾችና
ታላላቆች ሆይ ፤ አምላካችንን አመስግኑ
ሲል ከዙፋኑ መጣ ። እንደ ብዙ ሕዝብም ድምፅ ፤ እንደ ፮ ፤
ብዙ ውኆዎችም ድምፅ ፤ እንደ ብርቱም ነጐድጓድ ድምፅ
ያለ ድምፅ ሰማሁ እንዲህ ሲል ፦
ሃሌ ሉያ ፤ ሁሉን የሚገዛ ጌታ አምላካችን ነግሦአልና።
የበጉ ሰርግ ስለ ደረሰ ሚስቱም ራስዋን ስላዘጋጀች ፯ ፤
ደስ ይበለን ሐሤትም እናድርግ ክብርንም ለእርሱ
እናቅርብ ። ያጌጠና የተጣራ ቀጭን የተልባ እግር ፰ ፤
ልብስ እንድትጐናጸፍ ተሰጥቶአታል ። ቀጭኑ የተ
ልባ እግር የቅዱሳን ጽድቅ ሥራ ነውና ።
እርሱም ፦ ወደ በጉ ሰርግ እራት የተጠሩ ብፁዓን ፱ ፤
ናቸው ብለህ ጻፍ አለኝ ። ደግሞም ፦ ይህ የእግዚአብሔር
እውነተኛ ቃል ነው አለኝ ። ልሰግድለትም በእግሩ ፊት ፲ ፤
ተደፋሁ ። እርሱም ፦ እንዳታደርገው ተጠንቀቅ ፤ ከአ
ንተ ጋር የኢየሱስም ምስክር ካላቸው ከወንድሞችህ ጋር
አብሬ ባሪያ ነኝ ፤ ለእግዚአብሔር ስገድ ፤ የኢየሱስ ምስ
ክር የትንቢት መንፈስ ነውና አለኝ ።
ሰማይም ተከፍቶ አየሁ ፤ እነሆም አምባላይ ፈረስ ፤ ፲፩ ፤
የተቀመጠበትም የታመነና እውነተኛ ይባላል ፤ በጽድቅም
ይፈርዳል ይዋጋልም ። ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ፲፪ ፤
ናቸው ፤ በራሱ ላይም ብዙ ዘውዶች አሉ ፤ ከእርሱም
በቀር አንድ እንኳ የማያውቀው የተጻፈ ስም አለው ፤ በደ ፲፫ ፤
ም የተረጨ ልብስ ተጐናጽፎአል ፤ ስሙም የእግዚአ
ብሔር ቃል ተብሎአል ። በሰማይም ያሉት ጭፍሮች ፲፬ ፤

ነጭና ጥሩ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ ለብሰው በአምባላ
፲፭ ፤ ዮች ፈረሶች ተቀምጠው ይከተሉት ነበር ። አሕዛብንም
ይመታበት ዘንድ ስለታም ሰይፍ ከአፉ ይወጣል ፤ እርሱም
በብረት በትር ይገዛቸዋል ፤ እርሱም ሁሉን የሚገዛ የእግ
ዚአብሔርን የብርቱ ቍጣውን ወይን መጥመቂያ ይረግ
፲፮ ፤ ጣል ። በልብሱና በጭኑም የተጻፈበት ፦ የነገሥታት ንጉ
ሥና የጌታዎች ጌታ የሚል ስም አለው ።
፲፯ አንድም መልአክ በፀሐይ ውስጥ ቆሞ አየሁ ፤ በሰማ
፲፰ ፤ ይም መካከል ለሚበሩ ወፎች ሁሉ ፦ መጥታችሁ የነገሥ
ታትን ሥጋና የሻለቃዎችን ሥጋ የብርቱዎችንም ሥጋ
የፈረሶችንም በእነርሱም የተቀመጡትን ሥጋ የጌታዎ
ችንና የባሪያዎችንም የታናናሾችንና የታላላቆችንም ሁሉ
ሥጋ እንድትበሉ ወደ ታላቁ ወደ እግዚአብሔር እራት
፲፱ ፤ ተከማቹ ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ። በፈረሱም የተቀመ
ጠውን ሠራዊቶቹንም ይወጉ ዘንድ አውሬውና የምድር
፳ ፤ ነገሥታት ሠራዊቶቻቸውም ተከማችተው አየሁ ። አው
ሬውም ተያዘ በእርሱም ፊት ተአምራትን እያደረገ የአ
ውሬውን ምልክት የተቀበሉትን ለምስሉም የሰገዱትን
ያሳተ ሐሰተኛው ነቢይ ከእርሱ ጋር ተያዘ ፤ ሁለቱም
በሕይወት ሳሉ በዲን ወደሚቃጠል ወደ እሳት ባሕር
፳፩ ፤ ተጣሉ ። የቀሩትም በፈረስ ላይ ከተቀመጠው ከአፉ በሚ
ወጣው ሰይፍ ተገደሉ ፤ ወፎችም ሁሉ ከሥጋቸው ጠገቡ ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ ፤ የጥልቁንም መክፈቻና ታላቁን ሰንሰለት በእጁ የያዘ
፪ ፤ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ። የቀደመውንም እባብ
ዘንዶውን እርሱም ዲያብሎስና ሰይጣን የተባለውን ያዘው ፤
፫ ፤ ሺህ ዓመትም አሰረው ፤ ወደ ጥልቅም ጣለው አሕዛብንም
ወደ ፊት እንዳያስት ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በእ
ርሱ ላይ ዘግቶ ማኅተም አደረገበት ፤ ከዚያም በኋላ ለጥ
ቂት ጊዜ ይፈታ ዘንድ ይገባዋል ።

ዙፋኖችንም አየሁ ፤ በእነርሱም ላይ ለተቀመጡት ፬ ፤
ዳኝነት ተሰጣቸው ፤ ስለ ኢየሱስም ምስክርና ስለ እግዚአ
ብሔር ቃል ራሶቻቸው የተቈረጡባቸውን ሰዎች ነፍሳት ፤
ለአውሬውና ለምስሉም ያልሰገዱትን ምልክቱንም በግም
ባራቸው በእጆቻቸውም ላይ ያልተቀበሉትን አየሁ ፤
ከክርስቶስም ጋር ሺህ ዓመት ኖሩና ነገሡ ። የቀሩቱ ሙታን ፭ ፤
ግን ይህ ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በሕይወት አልኖ
ሩም ። ይህ የፊተኛው ትንሣኤ ነው ። በፊተኛው ትንሣኤ ፮ ፤
ዕድል ያለው ብፁዕና ቅዱስ ነው ፤ ሁለተኛው ሞት በእነ
ርሱ ላይ ሥልጣን የለውም ፤ ዳሩ ግን የእግዚአብሔርና
የክርስቶስ ካህናት ይሆናሉ ከእርሱም ጋር ይህን ሺህ ዓመት
ይነግሣሉ ።
ሺሁም ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከእስራቱ ይፈታል ፤ ፯ ፤
በአራቱም በምድር ማዕዘን ያሉትን አሕዛብ ፤ ጎግንና ፰ ፤
ማጎግን ፤ እንዲያስታቸው ለሰልፍም እንዲያስከትታቸው
ይወጣል ፤ ቍጥራቸውም እንደ ባሕር አሸዋ የሚያህል
ነው ። ወደ ምድርም ስፋት ወጡ የቅዱሳንንም ሰፈርና ፱ ፤
የተወደደችውን ከተማ ከበቡ ፤ እሳትም ከሰማይ ከእግዚ
አብሔር ዘንድ ወርዶ በላቻቸው ። ያሳታቸውም ዲያብሎስ ፲ ፤
አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ወዳሉበት ወደ እሳቱና ወደ
ዲኑ ባሕር ተጣለ ፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ቀንና ሌሊት
ይሣቀያሉ ።
ታላቅና ነጭ ዙፋንን በእርሱም ላይ የተቀመጠውን ፲፩ ፤
አየሁ ፤ ምድርና ሰማይም ከፊቱ ሸሹ ስፍራም አልተገኘላ
ቸውም ። ሙታንንም ታናናሾችንና ታላላቆችን በዙፋኑ ፲፪ ፤
ፊት ቆመው አየሁ ፤ መጻሕፍትም ተከፈቱ ፤ ሌላ መጽሐ
ፍም ተከፈተ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ነው ፤ ሙታ
ንም በመጻሕፍት ተጽፎ እንደ ነበረ እንደ ሥራቸው መጠን
ተከፈሉ ። ባሕርም በእርሱ ውስጥ ያሉትን ሙታን ሰጠ ፤ ፲፫ ፤
ሞትና ሲኦልም በእነርሱ ዘንድ ያሉትን ሙታን ሰጡ ፤
እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን ተከፈለ ። ሞትና ሲኦ ፲፬ ፤

ልም በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣሉ ። ይህም የእሳት ባሕር
፲፭ ፤ ሁለተኛው ሞት ነው ። በሕይወትም መጽሐፍ ተጽፎ
ያልተገኘው ማንኛውም በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣለ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ፤ አዲስ ሰማይንና አዲስ ምድርንም አየሁ ፤ ፊተኛው ሰማ
ይና ፊተኛይቱ ምድር አልፈዋልና ፤ ባሕርም ወደ ፊት
፪ ፤ የለም ። ቅድስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ፤ ለባ
ልዋ እንደ ተሸለመች ሙሽራ ተዘጋጅታ ፤ ከሰማይ ከእግ
፫ ፤ ዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ ። ታላቅም ድምፅ ከሰ
ማይ ፦ እነሆ ፤ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል
ነው ከእነርሱም ጋር ያድራል ፤ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ
እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ አምላካ
፬ ፤ ቸው ይሆናል ፤ እንባዎችንም ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያብሳል ፤
ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም ፤ ኀዘንም ቢሆን
ወይም ጩኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይ
ሆንም ፤ የቀደመው ሥርዓት አልፎአልና ብሎ ሲናገር
ሰማሁ ።
፭ ፤ በዙፋኑም የተቀመጠው ፦ እነሆ ፤ ሁሉን አዲስ አደር
ጋለሁ አለ ። ለእኔም ፦ እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነተ
፮ ፤ ኞዎች ናቸውና ጻፍ አለኝ ። አለኝም ፦ ተፈጽሞአል ።
አልፋና ዖሜጋ ፤ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ ።
ለተጠማ ከሕይወት ውኃ ምንጭ እንዲያው እኔ እሰጣለሁ።
፯ ፤ ድል የሚነሣ ይህን ይወርሳል አምላክም እሆነዋለሁ እር
፰ ፤ ሱም ልጅ ይሆነኛል ። ዳሩ ግን የሚፈሩና የማያምኑ የር
ኩሳንም የነፍሰ ገዳዮችም የሴሰኞዎችም የአስማተኞዎ
ችም ጣዖትንም የሚያመልኩ የሐሰተኞዎችም ሁሉ ዕድ
ላቸው በዲንና በእሳት በሚቃጠል ባሕር ነው ፤ ይኸውም
ሁለተኛ ሞት ነው ።
፱ ፤ ሰባቱም ኋለኛዎች መቅሠፍቶች የሞሉባቸውን ሰባ
ቱን ጽዋዎች ከያዙት ከሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ ፦

ወደዚህ ና ፤ የበጉንም ሚስት ሙሽራይቱን አሳይሃለሁ
ብሎ ተናገረኝ ። በመንፈስም ወደ ታላቅና ወደ ረጅም ፲ ፤
ተራራ ወሰደኝ ፤ የእግዚአብሔርም ክብር ያለባትን ቅድ ፲፩ ፤
ስቲቱን ከተማ ኢየሩሳሌምን ከሰማይ ከእግዚአብሔር
ዘንድ ስትወርድ አሳየኝ ፤ ብርሃንዋም እጅግ እንደ ከበረ
ድንጋይ እንደ ኢያስጲድ ድንጋይ ሆኖ እንደ ብርሌ የጠራ
ነበረ ፤ ታላቅና ረጅም ቅጥር ነበራት ፤ አሥራ ሁለትም ፲፪ ፤
ደጆች ነበሩአት በደጆቹም አሥራ ሁለት መላእክት ቆሙ ፤
የአሥራ ሁለቱም የእስራኤል ልጆች ነገዶች ስሞች ተጽ
ፈውባቸው ነበር ። በምሥራቅ ሦስት ደጆች ፤ በሰሜንም ፲፫ ፤
ሦስት ደጆች ፤ በደቡብም ሦስት ደጆች ፤ በምዕራብም ሦስት
ደጆች ነበሩ ። ለከተማይቱም ቅጥር አሥራ ሁለት መሠረ ፲፬ ፤
ቶች ነበሩአት ፤ በእነርሱም ውስጥ የአሥራ ሁለቱ የበጉ
ሐዋርያት ስሞች ተጽፈው ነበር ።
የተናገረኝም ከተማይቱንና ደጆችዋን ቅጥርዋንም ይለካ ፲፭ ፤
ዘንድ የወርቅ ዘንግ ነበረው ። ከተማይቱም አራት ማዕዘን ፲፮ ፤
ነበራት ፤ ርዝመትዋም እንደ ስፋትዋ ልክ ነበረ ። ከተማይ
ቱንም በዘንግ ለካት አሥራ ሁለትም ሺህ ምዕራፍ ሆነች ፤
ርዝመትዋና ስፋትዋ ከፍታዋም ትክክል ነው ። ቅጥርዋ ፲፯ ፤
ንም ለካ ፤ መቶ አርባ አራት ክንድ በሰው ልክ ፤ እርሱም
በመልአክ ልክ ። ቅጥርዋም ከኢያስጲድ የተሠራ ነበረ ፤ ፲፰ ፤
ከተማይቱም ጥሩ ብርጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበረች።
የከተማይቱም ቅጥር መሠረት በከበረ ድንጋይ ሁሉ ተጌጦ ፲፱ ፤
ነበር ፤ ፊተኛው መሠረት ኢያስጲድ ፤ ሁለተኛው ሰንፔር ፤
ሦስተኛው ኬልቄዶን ፤ አራተኛው መረግድ ፤ አምስተኛው ፳ ፤
ሰርዶንክስ ፤ ስድስተኛው ሰርድዮን ፤ ሰባተኛው ክርስቲ
ሎቤ ፤ ስምንተኛው ቢረሌ ፤ ዘጠነኛው ወራውሬ ፤ አሥረ
ኛው ክርስጵራስስ ፤ አሥራ አንደኛው ያክንት ፤ አሥራ
ሁለተኛው አሜቴስጢኖስ ነበረ ። አሥራ ሁለቱም ደጆች ፳፩ ፤
አሥራ ሁለት ዕንቆች ነበሩ ፤ እያንዳንዱ ደጅ ከአንድ
ዕንቍ የተሠራ ነበረ ። የከተማይቱም አደባባይ ጥሩ ብር

ጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበረ ።
፳፪ ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክና በጉ መቅደስዋ ናቸ
፳፫ ውና መቅደስ በእርስዋ ዘንድ አላየሁም ። ለከተማይቱም
የእግዚአብሔር ክብር ስለሚያበራላት መብራትዋም በጉ
ስለ ሆነ ፥ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበሩላት አያስፈልጓ
፳፬ ትም ነበር ። አሕዛብም በብርሃንዋ ይመላለሳሉ ፤ የምድ
ርም ነገሥታት ክብራቸውን ወደ እርስዋ ያመጣሉ ፤
፳፭ በዚያም ሌሊት ስለሌለ ደጆችዋ በቀን ከቶ አይዘጉም ፤
፳፮ የአሕዛብንም ግርማና ክብር ወደ እርስዋ ያመጣሉ ። ለበ
፳፯ ጉም በሆነው በሕይወት መጽሐፍ ከተጻፉት በቀር ፥ ጸያፍ
ነገር ሁሉ ርኩሰትና ውሸትም የሚያደርግ ወደ እርስዋ
ከቶ አይገባም ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ በአደባባይዋም መካከል ከእግዚአብሔርና ከበጉ ዙፋን
የሚወጣውን እንደ ብርሌ የሚያንጸበርቀውን የሕይወትን
፪ ውኃ ወንዝ አሳየኝ ። በወንዙም ወዲያና ወዲህ በየወሩ እያ
ፈራ አሥራ ሁለት ፍሬ የሚሰጥ የሕይወት ዛፍ ነበረ ፤ የዛ
፫ ፉም ቅጠሎች ለሕዝብ መፈወሻ ነበሩ ። ከእንግዲህም ወዲህ
መርገም ከቶ አይሆንም ። የእግዚአብሔርና የበጉም ዙፋን
በእርስዋ ውስጥ ይሆናል ፤ ባሪያዎቹም ያመልኩታል ፤
፬፣፭ ፊቱንም ያያሉ ፥ ስሙም በግምባራቸው ይሆናል ። ከእ
ንግዲህም ወዲህ ሌሊት አይሆንም ፤ ጌታ አምላክም በእ
ነርሱ ላይ ያበራላቸዋልና የመብራት ብርሃንና የፀሐይ
ብርሃን አያስፈልጋቸውም ፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነ
ግሣሉ ።
፮ እርሱም ፦ እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነተኞች
ናቸው ፤ የነቢያትም መናፍስት ጌታ አምላክ በቶሎ ሊሆን
የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ እንዲያሳይ መልአኩን ሰደደ ።
፯ እነሆም ፥ በቶሎ እመጣለሁ ። የዚህን መጽሐፍ ትንቢት
ቃል የሚጠብቅ ብፁዕ ነው አለኝ ።

ይህንም ያየሁትና የሰማሁት እኔ ዮሐንስ ነኝ ። በሰማ ፰
ሁትና ባየሁትም ጊዜ ይህን ባሳየኝ በመልአኩ እግር ፊት
እሰግድ ዘንድ ተደፋሁ ። እርሱም ፦ እንዳታደርገው ተጠ ፱
ንቀቅ ፤ ከአንተ ጋር ከወንድሞችህም ከነቢያት ጋር የዚ
ህንም መጽሐፍ ቃል ከሚጠብቁ ጋር አብሬ ባሪያ ነኝ ፤
ለእግዚአብሔር ስገድ አለኝ ።
ለእኔም ፦ ዘመኑ ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ፲
ቃል በማኅተም አትዝጋው ። ዓመፀኛው ወደ ፊት ያምፅ ፤ ፲፩
ርኩሱም ወደ ፊት ይርከስ ፥ ጻድቁም ወደ ፊት ጽድቅ
ያድርግ ፥ ቅዱሱም ወደ ፊት ይቀደስ አለ ።
እነሆ ፥ በቶሎ እመጣለሁ ፤ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው ፲፪
መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ ። አልፋና ዖሜጋ ፥ ፲፫
ፊተኛውና ኋለኛው ፥ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ
ነኝ ።
ወደ ሕይወት ዛፍ ለመድረስ ሥልጣን እንዲኖራቸው ፲፬
በደጆችዋም ወደ ከተማይቱ እንዲገቡ ልብሳቸውን የሚ
ያጥቡ ብፁዓን ናቸው ። ውሻዎችና አስማተኞች ሴሰኞ ፲፭
ችም ነፍሰ ገዳዮችም ጣዖትንም የሚያመልኩ ውሸ
ትንም የሚወዱና የሚያደርጉ ሁሉ በውጭ አሉ ።
እኔ ኢየሱስ በአብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ይህን እንዲ ፲፮
መሰክርላችሁ መልአኬን ላክሁ ። እኔ የዳዊት ሥርና ዘር
ነኝ ፥ የሚያበራም የንጋት ኮከብ ነኝ ።
መንፈሱና ሙሽራይቱም ፦ ና ይላሉ ። የሚሰማም ፦ ፲፯
ና ይበል ። የተጠማም ይምጣ ፥ የወደደም የሕይወትን
ውኃ እንዲያው ይውሰድ ።
በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን የትንቢት ቃል ለሚሰማ ፲፰
ሁሉ እኔ እመሰክራለሁ ፤ ማንም በዚህ ላይ አንዳች ቢጨ
ምር እግዚአብሔር በዚህ መጽሐፍ የተጻፉትን መቅሠፍ
ቶች ይጨምርበታል ፤ ማንምም በዚህ በትንቢት መጽሐፍ ፲፱
ከተጻፉት ቃሎች አንዳች ቢያጎድል ፥ በዚህ መጽሐፍ
ከተጻፉት ከሕይወት ዛፍና ከቅድስቲቱ ከተማ እግዚአብ

ሔር ዕድሉን ያጐድልበታል ።
፳ ይህን የሚመሰክር፦ አዎን ፤ በቶሎ እመጣለሁ ይላል ።
አሜን ፤ ጌታ ኢየሱስ ሆይ ፤ ና ።
፳፩ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን ፤
አሜን ።